

PARTİNİN SESİ

Sayı:99
Aralık
2019

MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZ YAYIN ORGANI

Kızıl Komutanlardan Ölümsüzlere Tekmil!

“İşgal saldırısına karşı direnişin politik anlamıyla beraber, partimizin Serêkaniyê kentindeki etkisi ve birikimi, Baran yoldaşının şehadet yeri ve mezarlığının bulunması, yaklaşık bir buçuk yıldır kentin savunmasında emek harcamam, bütün bunlar savaş isteğimi ve kararlılığımı güçlendiren etkenler oldu.”

“Burada bizim açımızdan önemli olan mesele, riskli işleri yapıyor olmaktan çok –ki zaten o aşamada şehrin her bölgesi risk taşıyordu–, koordine olan partimize olan güvenini bize yoğun biçimde hissettirmesiydi. Biz de aldığımız kararlarda bu güven doğrultusunda hareket etmeyi esas aldık. İlk tuttuğumuz hattan son tuttuğumuz hatta, mayınlama işlerine kadar bizi yöneten etken, yaptığımız tüm işlerde partiyi en iyi biçimde temsil etmek ve partiye duyulan güveni boşa çıkartmamaktı. Hasekê yolunda tuttuğumuz hat boyunca tek mevzi bizim tuttuğumuz binaydı, bu sebeple düşmanın yoğun ve sert saldırılarına karşı temel tedbirleri de alarak iki günlük bir çatışma süreci geçirdik.”

BAŞYAZI

Kitle Çalışmasında Israr Ve Süreklilik

Sömürgeci faşist diktatörlük, Türkiye’de şiddetlenen devlet terörüyle, Kürdistan’ın Bakur, Rojava ve Başûr parçalarında gitgide yayılan sömürgeci saldırı ve işgallerle, politik rejime isikrar kazandırma arayışında. Durum, faşist şef Erdoğan’ın, yönetememe krizine, yapısal rejim bunalımına, faşist saldırganlığı daha da tırmandırmanın ötesinde...

Sf. 4’te

İÇİNDEKİLER

Ozan Sökmen Ve Fırat Şeran Yoldaşların Organ Raporundan Üç Bölüm.....	2
Başyazı: Kitle Çalışmasında Israr Ve Süreklilik.....	4
Bilgi Akışı	8
13-21 Aralık Dersim Direnişi.....	10
Bir Rapor Çalışması	13
Yoldaşlardan.....	16
Açıklamalar	24

Ozan Sökmen Ve Fırat Şeran Yoldaşların Haziran 2019 Tarihli Organ Raporundan Üç Bölüm

İdeolojik Süreç Değerlendirmesi

Müfrezemizi oluşturan yoldaşların temel ideolojik eksiklikler barındırmadığı söylenebilir, bununla birlikte partimizin ideolojisi ile bütünleşme, bu ideolojiyi yaşamsallaştırma ve şehit yoldaşlarımızla kurulan onlardan öğrenme ilişkisi konularında çeşitli pratikleri olmaktadır ve olacaktır. Devrimci yaşamımızın sorunları olarak ortaya çıkan duygu yönetimi, yoldaşlık ilişkileri gibi kimi yaklaşımları ideolojik zeminlere dayanarak tartışmak, uzlaşmacı bir tavır içerisine girmeden bu süreçleri yönetmek, bu dönemde müfrezemizin bunların üstesinden gelebildiğini ve gittikçe ideolojik olarak güçlenme pratiği ortaya koyduğunu göstermektedir. Bu gibi kimi yaklaşımları, şehit yoldaşlarımızın yazılarından bölümlerle tartışarak beslemek, onlardan öğrenmek, eğitimimiz açısından –onların hesabını sorma isteği ve verdikleri mücadeleyi daha ileri taşıma isteği, politik faaliyetimiz açısından–partili olma düzeyi, devrim ve parti için ödedikleri bedel, örgütsel pratiğimiz açısından yol göstericidir ve böyle olmaya da devam edecektir.

Kadın Özgürlük Mücadelesi Ve Cins Bilinci

Kadın özgürlük mücadelesinin toplumsal olarak geldiği düzey, bu gelinen düzeyde partimizin yeri ve partimiz içerisindeki yansımaları, Müfrezemiz tarafından aktif bir şekilde takip edilmektedir. Müfrezemizi oluşturan yoldaşların her birinin bu konuya ilgisi vardır ve dinamikdir. Politik faaliyet kapsamında bir öneri veya bir pratik oluşturulamamış olsa da, Müfrezemiz açısından bir düşünsel emek örgütlenmekte ve bu durum diri tutulmaktadır. Keza partinin belirlediği eğitimler uygulanmakta ve nitelikli geçmesi için emek harcanmaktadır. Günlük yaşam içerisinde erk yanların kendini göstermemesi olumludur ve gösterdiği durumlarda da mücadele konusu yapma iradesi Müfrezemiz tarafından sağlanmaktadır. Müfrezemizin erkek komünistlerden oluşması, bir uzlaşmaya yol açmamış, bu konudaki duyarlılık yapılabildiği ölçüde arttırılmıştır. Müfrezemizin cins bileşimi nedeniyle meseleye daha özenli yaklaşıma ihtiyaç duyulması, ileri itici etkindir. Kadın yayınlarının takibi, tartışmalarda kadın özgürlük gündemli konulara öncelik verilmesi, kadın gündemli çeşitli okumalarla bunun desteklenmesi gibi yaklaşımlar geliştirilerek, Müfrezemizin kadın özgürlük mücadelesindeki cins bilinci düzeyini yükseltmek hedeflenmiştir.

Eğitim

Eğitimlerimizi iki noktada değerlendirebiliriz: kolektif ve bireysel eğitim.

Kolektif eğitimlerimizi, parti yayınlarımız, kolektif tartışmalarımız ve mücadele pratiklerimiz olarak adlandırabiliriz. Öncelikle parti yayınlarının okunup, belirlenecek konularının tartışmalarımıza yedirilmesi üzerine, aktif tartışmalarda bulunarak partiyle kurduğumuz ilişkiyi daha organik bir zemine taşıma, partiye daha fazla yaklaşma durumumuzu diri tutuyoruz. Tabii aynı zamanda, alanımızın da kararlarını uygulamış oluyoruz.

Kolektif tartışmalarımızın bir kısmını parti yayınları belirlerken, bir kısmını da günlük yaşam, mücadeledeki ihtiyaçlarımız belirlemektedir ve biz de bunlara göre çeşitli tartışma başlıkları belirleyerek (şehitlerimizden, mücadelemize güç katacak yazılar veya makaleler), ihtiyaçlarımızı kolektifin çözmesi için sunmaktayız. Müfrezemiz olarak böyle tartışmaları önümüze çekiyor, buralardan güçlenmeyi hedefliyoruz. (Işık yoldaşın yazıları gibi.)

Tek başına ideolojik olarak değil, politik askeri faaliyetimize dair konular (teknik vb.) üzerine de yapabildiğimiz ölçüde eğitimler koyma ve kolektif gelişimi daha üst bir seviyeye taşıma çabası kendini göstermektedir.

Bireysel eğitimlerde, partimizin bizlere sunmuş olduğu eğitim programında yer alan kitapların okunması, takibi gerçekleştirilmektedir. Belli bir düzeyi olsa da, okuma ile kurulan ilişkinin düzeyinin yükselme ihtiyacı bulunmaktadır. Bu yönde çeşitli adımlar atıldı. Okuma ile kurulan ilişkinin güçlendirilmesi ve istikrar sağlanması için organ içi denetim uygulanıyor. Bu bireysel okumaların üretime dönüştürülmesinde henüz bir adım atmadık. Bu aşamada en azından okuma çalışmalarının sonuçlarını anlamak için bazı tartışmalar örgütlemek yolundan ilerleyeceğiz.

**Ant Olsun Ki
Hesabınızı Soracağız!**

B A Ş Y A Z I

Kitle Çalışmasında Israr Ve Süreklilik

Sömürgeci faşist diktatörlük, Türkiye’de şiddetlenen devlet terörüyle, Kürdistan’ın Bakur, Rojava ve Başûr parçalarıdaysa gitgide yayılan sömürgeci saldırı ve işgallerle, politik rejime iskrar kazandırma arayışında. Durum, faşist şef Erdoğan’ın, yönetememe krizine, yapısal rejim bunalımına, faşist saldırganlığı daha da tırmandırmanın ötesinde bir çözüm üretme kapasitesi bulunmadığını gösteriyor.

Faşist şeflik rejiminin bu saldırganlığı, Kürt ulusal demokratik hareketinin öncü güçlerini, emekçi sol hareket içindeki devrimci ve mücadelecı parti ve örgütleri darbeleme ve kitlelerden yalıtma, ideolojik-politik çözülme girdabına itme dönemsel hedefine odaklanıyor. Devlet suikastları ve katliamları, faşist gözaltı ve tutuklama terörü, katlanan zindan zulmü, devrimci-demokratik örgütlü kuvvetleri fiziken darbeleme, örgütsel ve siyasal sürekliliklerini kırma amacıyla sınırlı kalmıyor, bununla aynı anda, öncüler ile kitleler arasındaki bağları koparmaya yöneliyor.

Bir yandan, devrimci-demokratik öncülerin politik kitle faaliyetlerinin militanları, araçları ve kurumları süregelen karşıdevrimci saldırı altında tutuluyor. Böylece, politik kitle faaliyetinin güç ve imkanlarının fiziki tasfiyesi kadar, emekçi sol harekette kitle damarlarının kesilmesi, içe kapanma halinin oluşması, politik iddianın ve gitgide iradenin kırılması, kitlelere güvenin aşınması, umutsuzluk salgınının yayılması hedefleniyor. Diğer yandan, bütün bu faşist saldırganlık, antifaşist mücadeleye eğilimli olan, hatta henüz yalnızca sömürgeci faşist rejimden memnuniyetsizlik duyan emekçi ve ezilen kitlelere gözdağı verme, onların devrimci-demokratik öncülerin saflarına akmalarını engelleme gayesi taşıyor.

Faşist şeflik rejimi için, devrimci ve antifaşist mücadele dinamiklerini tasfiye etmenin en emin yolu, devrimcilerin kitlelerle ilişkilerini koparmak, politik kitle çalışmalarını kötürümleştirmek, halka güvenlerini erezyona uğratmak, böylelikle devrimci hareketi kendini yeniden üretme olanaklarından yoksun bırakmaktır. Bugün, emekçi sol hareketten parti ve örgütlerin politik kitle çalışmalarındaki zayıflamanın derinliği, bu çalışmaları yürüten örgütlü güçlerin fiziken darbelenmesi ve yıpratılmasının ötesindedir. Ayırdında olunsun veya olunmasın, bunca zayıflama aynı zamanda, öncü bilinç ve iradeyi boğmayı, halka güveni ve kitleyle ilişkileniş ısrarını kırmayı hedefleyen faşist devlet terörü koşullarının emekçi sol hareket saflarında yarattığı baskılanmanın bir sonucudur.

Dikkat edilsin, devrimci saflardan geriye düşüşlerde, faşizme karşı mücadelenin gerektirdiği bedellere cesaretle göğüs gerememekle beraber, kitlelere ve kitle çalışmasına güvensizliğin, devrimci faaliyetlerin sonuçlarına inançsızlığın, nihayetinde kara bir umutsuzluğun geliştiği göze çarpıyor. Kitlelerle bağların zayıflaması ve politik bakımdan içe dönme, bir kısır döngü duygusuna, güçsüzlük psikolojisine yol açabiliyor, bu da devrimci birey için bir iç ideolojik kemirgene dönüşebiliyor. Halk kitlelerini devrimci mücadeleye çekme gayretinde devrimci iradenin aşınması ve devrimci enerjinin azalması, emekçilerin ve ezilenlerin devrimcileşebileceklerine dair inancın ve ardından da devrimin zafere ulaşabileceğine dair umudun tükenmesine kapıyı aralayabiliyor. Faşist şeflik rejiminin devrimci politik kitle çalışması kanallarına olanca gücüyle saldırmasının nedeni, örgütlü devrimci bireyler düzleminde ele alındığında, işte tam olarak budur: devrimciyi umutsuzluğa ve iradesizliğe, ideolojik-politik varoluşunda amaç ve anlam kaybı yaşamaya, sonuçta takatsizleşip örgütsüzleşmeye ve sıradanlaşmaya itmek.

Kesin bir ideolojik mücadeleye konu olması gereken politik iddiasızlığın karakteristik bir unsuru, hatta denilebilir ki, derindeki kökü de, işçi sınıfının, yoksulların, kadınların ve halk gençliğinin bağrındaki devrimci imkanlara, bu imkanları realize etme amaçlı politik kitle çalışmasının gerekliliğine kuşkulu ve kötümser bakıştır.

Burada, komünist öncünün varoluş amacının altını bir kez daha çizmeliyiz: daima emekçi ve ezilen kitlelerin sorunları, talepleri ve özlemleriyle bağlı bir politik mücadele tarzı izlemek, kitlelerde özgürlüğü, adaleti, ulusal ve cinsel eşitliği kazanma umudunu yeşertmek, kitleleri bu uğurdaki devrimci savaşta mevzilendirmek.

Kısa bir ifadeyle, tüm eylemlerimizin amacı kitlelerin devrimcileşmesini, özneleşmesini, devrimi omuzlamasını örgütlemektir. Peki, kitlelerin gerçekliği nedir?

Bir yanda, zengin-yoksul, sömüren-sömürülen, ezen-ezilen, devlet-halk çelişkilerinin alabildiğine keskinliği, işçilerin ve ezilenlerin kötüleşen yaşam düzeyi, faşist ve sömürgeci zulüm, özgürlük ve adalet yoksunluğu, erkek egemen tahakküm koşullarında, kitlelerin her gün biriktirdikleri hoşnutsuzluk ve tepki. Öte yanda, yıldırıcı devlet terörü, politik islamcı ve ırkçı-şoven ideolojik bombardıman, alıklaştırmacı faşist psikolojik savaş, kadercı toplumsal gelenekler, devrimci öncülerin zayıflığından beslenen güvensizlik koşullarında, kitlelerin eyleme geçmekte yaşadıkları tutukluk ve temkin.

Bu durumda, devrimci öncülük iddiası, faşist şeflik rejiminin emekçi ve ezilen milyonlara durmaksızın şırınga ettiği siyasal güçsüzlük ve alternatifsizlik psikolojisini, halklarımıza salladığı korku sopasını alt edecek bir mücadele düzeyine sıçramayı örgütleme iradesinde sınanır. İşçi sınıfı ve ezilenlerin büyük kitlelerinde güven ve başarma inancı uyandırmak, böylelikle onların politik silkinmesini sağlamak ancak bu yoldan mümkün olabilir. Bu, hem öncü politik duruşun, hem de politik kitle çalışmasının sürekliliğini, ikisinin mutlaka iç içe olmasını gerektirir. Ve tabii, emekçi milyonları sömürgeci faşizm karşısında devrimci tarzda mevzilendirme görevinin, yani devrimci varoluş amacımızı gerçekleştirmeye yürümenin, devrimci militandan büyük bir irade ve feda ruhu, büyük bir sabır ve cüret istediğine kuşku yoktur.

Partimizin, 20 Temmuz 2015 faşist saray darbesiyle açılan yeni dönemde, politik islamcı faşist şeflik rejiminin saldırganlığını, öncü tarzda direnerek ve bedel kapılarından geçerek göğüslemeyi başardığı açıktır. Komünist öncü, dönem boyunca politik öncülük iddiasına sınımsız bağlı kalmıştır. Bugünse, gitgide boyutlanan tasfiyeci saldırganlığı göğüsleyip püskürtmenin düğüm noktası, aynı zamanda, politik kitle çalışması iddiasına sınımsız bağlı kalmaktır.

Emekçilerin ve ezilenlerin ileri bölüklerine umut, güven ve mücadele azmi aşılacak tarzda öncü mücadelelere girişmekte tereddütsüz olmak, "yapılamaz" ve "direnilemez" denilen yerde yapılabildiğini ve direnilebildiğini pratikte göstermek, tek başına alındığında, büyük kitlelerin mücadele kulvarına çekilmesine yetmez. Bu kesinkes gereklidir, zira parti, her şeyden önce, öncü politik duruşu sayesinde, devrimci direniş ateşlerinin halen yanmakta olduğunu öncü pratiğiyle gösterdiği ölçüde, emekçi ve ezilen kitlelerin direniş arzuları ve eğilimlerine yanıt veren bir politik çekim merkezi olmayı başarabilir. Fakat öncü politik duruşun, partinin kendi örgütlü güçlerinin seferberliğine dayalı öncü eylemselliğinin, mutlaka, kitlelerle organik ve fiziki temas kurma pratiğiyle, politik kitle çalışmasıyla buluşması gerekir. Hele de sömürgeci faşizmin tasfiyeci saldırganlığının öncü ile kitle arasındaki bağları koparmaya, öncüyü kitleden yalıtıp çıplaklaştırmaya odaklandığı böyle bir dönemde, politik kitle çalışmasında ortaya konulacak devrimci irade ve ataklık, gerek partinin politik ve örgütsel sürekliliğini güvencelemek, gerekse antifaşist kitle hareketinde sıçrama imkanlarını biriktirmek açısından, hayati bir önem taşımaktadır.

Tam da bu yüzden, içinden geçmekte olduğumuz sürecin parolası, *kitle çalışmasında ısrar ve sürekliliktir*.

Tasfiyeci saldırganlığın komünist öncüyü varoluş amacına yabancılaştırma tehdidini yenilgiye uğratmak, öncünün kendini yeniden üretme yeteneğini koruyup geliştirmek, antifaşist halk hareketinin atılımını mayalamak için politik kitle çalışmasında ısrar ve süreklilik, kitlelerle ilişkilenişte içine sıkışılan kabuğu kırıp atma hamleleri, kitle bağlarını tazeleyip güçlendirecek ataklar, fiili meşru mücadele cephesinde günün en acil devrimci görevlerinin başında gelmektedir.

Denilebilir ki, politik kitle çalışması yapmak, partiyi ve devrimci mücadeleyi kitleler arasında

büyütmekten sorumlu bütün cephelerimizin ve örgütlerimizin temel görevidir. Bu elbette doğrudur. Örneğin Rojava'da, gerek partimizin daha da Rojavalaşmasını sağlamak ve Kürdistanî niteliğiyle önderleşme adımlarını hızlandırmak bakımından, gerekse, sömürgeci işgal saldırısının yol açtığı kimi sonuçların işaret ettiği üzere, halkın bilinç ve örgütlülük düzeyinin yükseltilmesi ihtiyacına yanıt vermek bakımından, kitle çalışmasında yoğunlaşma görevimiz vardır. Örneğin Avrupa cephemizde, son aylardaki yoğun politik kitle çalışmalarının yarattığı devrimci canlılık hali bir kez daha göstermiştir ki, hem iç ideolojik mücadeleyi etkinleştirmek, devrimci kararlılığı ve partizanlığı durmaksızın yeniden üretmek için, hem de yeni politik-örgütsel gelişim kanalları yaratma ihtiyacını karşılamak için, kitle çalışmasında derinleşmek şarttır. Örneğin Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da özgür alan cephemiz, kitle çalışmasının yasadışı, gizli ve özgür biçimlerde yürütülmesiyle gelişecektir. Fakat burada, politik kitle çalışmalarımızdaki en kritik noktaya, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da faşist şeflik rejiminin günlük tasfiyeci kuşatma altına almak ve kitlelerden yalıtılmak istediği fiili meşru mücadele cephemizin kitle çalışmasında ısrar ve süreklilik ihtiyacına yoğunlaşıyoruz.

Bu anlamıyla kitle çalışmasında ısrar ve süreklilik, fmmc'de devrimci faaliyet yürüten parti örgütleri ve kadrolarının, yüzlerini kitlelere dönmekte tam bir kararlılık sergilemeleri demektir.

Elbette öncelik, parti taraftarları, sempatanları ve dostlarından, ölümsüzlerimizin ve tutsaklarımızın ailelerinden oluşan, fakat düşman saldırılarının yarattığı örgütsel boşluk süreçlerinde partiyle bağları istikrarsızlaşmış veya kopmuş parti kitleleriyle fiziki teması yeniden sistematik hale getirmektir. 1 Mayıs'ta parti kortejine gelmiş, partinin herhangi bir etkinliğine katılmış ya da hatta yalnızca partiye şu veya bu olanağını sunmuş, ama uzun süredir yüz yüze temas edilmemiş parti çeperinden yoldaşlar, her günkü kitle çalışmasının hedef kitlesindeki ilk katmandır. Fiili meşru mücadele cephesi örgütleri ve kadroları, bu "hazır" parti kitleleriyle ilişkileri süreklileştirmeyi, burada çarpıcı biçimde düşmüş olan örgütlülük düzeyini hızla yükseltmeyi, dönemselsel örgütsel gelişim stratejilerinin temel bir görevi olarak almalıdırlar. Bu görevde kazanılacak başarı, hem politik kitle çalışmasını daha da yaygınlaştırıp büyümenin ilk itilimini, hem de tanınmayan taze güçlere, henüz "potansiyel" durumdaki kitlelere dokunacak "ara halka"nın harekete geçirilmesini sağlayacaktır.

Komünist militan, günlük devrimci çalışmasını ve örgütsel ilişkilerini kitlelerle teması artıracak tarzda yeniden düzenlemeli, şu işçi havzasında, şu emekçi mahallesinde, şu gerilla sahasındaki köyde, şu kampüste, şu lisede, işçilerin, kadınların, öğrencilerin, yoksulların ileri kesimleriyle bir arada olmaya gereken önemi vermelidir. Bu bir arada olmanın içeriği, kuşkusuz ki, örgütleyici tipte çalışmalarla doldurulacaktır: MPYO'nun ve kadın kitle yayınının düzenli dağıtımını gerçekleştirmek ve dağılmaya uğramış dağıtım gruplarını tekrar tekrar ve iradi olarak örgütlemek, kültür-sanat etkinlikleri düzenlemek veya en basit biçimiyle bir işçi filmi gösterimi organize etmek, gündemdeki bir politik olayı konu alan bir tartışma toplantısı veya bir kadın kahvaltısı düzenlemek ya da bir panelin bire bir yaygın davetini yapmak... Bütün bunlarla birlikte, burada, kitle örgütlerinde çalışmaya planlı yönelim sergilemenin ve komünistlerin çeşitli kitle örgütlerindeki varlıklarını daha örgütlü bir tarza kavuşturmanın önemini vurgulamakla yetinelim. İlk elden yapılacak olan, yerel alanlarda bilhassa antifaşist kitle potansiyeli barındıran kitle örgütlerine gitmeyi ve girmeyi sorunlaştırmak, bu amaçla işçi sendikalarından, Alevi kurumlarından, yöre derneklerinden veya üniversite kulüplerinden bazılarını somut olarak belirlemektir.

Kitle çalışmasının örgütleyici biçimleri, bazen bir yayını verip ve okutup tartışmasını yapmak, bazen bir istibarat bilgisini temin etmek, bazen bir milis grubuna dahil etmek, bazen örgüt çalışması için bir olanak sunulmasını sağlamaktır. Ve tabii ki, en alışılğeldik biçimleriyle, fiili meşru mücadele cephesine özgü örgütlerimizin çalışmalarına ve eylemlerine katılmaya çağırmaktır. Dönemin mücadele koşulları, kitle çalışmasında bire bir ilişkilerin, çat kapı ziyaretlerin, ev toplantılarının özgül ağırlığını artırmaktadır. "Düşmanın gözü önünde" yapılan kitle çalışmalarının doğrudan polis kuşatmasına ve saldırısına maruz kaldığı, ilişkiye geçilen kitlenin daha baştan polis tehditleriyle

yıldırıldığı yerde, işçilerle, kadınlarla ve gençlerle ilişkileri, onları örgütleyici pratikleri, daha çok bire bir ve yüz yüze temas yolundan geliştirme arayışı öne geçecektir.

Parti tarzımızın bir unsuru olan politik kampanyalar, kitle çalışmamızı devindirici, parti çeperini hareketlendirici, örgüt ve kadrolarımızı taze güçlerle ilişkilenebilir rol oynarlar. Gerek Suruç katliamı yıldönümündeki adalet mücadelesi, gerekse 25. yıl kutlamaları, üstelik ardışık düzenlenmiş birer politik kampanya olarak, kitle çalışması yönünden de başarılı sonuçları ve kazanımlarıyla, geride bıraktığımız aylarda bu gerçeği bir defa daha ve tam bir açıklıkla kanıtlamıştır. Bunu faşizmin "tepki" biçiminden de anlayabiliriz. İşçi sınıfının, kadınların, gençliğin, ezilenlerin sorun, talep ve özlemlerine dokunacak, politik kitle ajitasyonunda sınırları zorlayacak, birer politik kitle çalışması seferberliği halinde yürütülecek kampanyalar, özellikle kadın özgürlük mücadelesinde ve öğrenci gençlik mücadelesinde, önümüzdeki dönemin başlıca politik görevleri arasındadır.

Kitle faaliyetinde ısrar ve sürekliliğin bir başka boyutu, siyasal çalışma alanlarını genişletecek bazı hamlelere cesaretle girişmektir. Sayısız saldırıya uğramış, birçok tutsak vermiş, bir dizi yerel alanda örgütlerinizi ve kurumlarınızı yitirmiş, daralmış bir kadro rezerviyle karşı karşıya kalmış olabiliriz. Yine de, genç bir yoldaşın sorumluluk üstlenmesiyle, örgütçü birkaç kadronun bir ay seyyar örgütçü tarzıyla yoğunlaşmasıyla ya da yerelde dağılmış olan birkaç ilişkinin ikna edilmesiyle, şurada bir temsilcilik açabilir, burada bir örgüt çalışması başlatabilir, öte tarafta bir dernek kurabiliriz. Bu, faşist devlet terörü sonucu örgütlülüğün ve kurumsallığın geriye düştüğü bir alanda yeniden örgütsel toparlanma girişimi olabileceği gibi, yıllardır politik-örgütsel çalışmanın sürdürülmediği bir kente açılmak da olabilir. Bu tür çıkışların, politik kitle çalışmamıza yeni soluk boruları açacağı ve emekçi solu da ileri itecek bir basınca döneceği kuşkusuzdur.

Halklarımızın, sınırsız tutuklama ve kayyum saldırısına, mesnetsiz yalan ve karalama furçasına hedef olan HDP'yi, hele de onun lehine birkaç söz söylemenin dahi tutsaklığa yol açabildiği ortadayken, halen faşist seçim barajının üstünde tutacak denli destekliyor oluşu, birleşik demokratik cephenin halihazırdaki antifaşist, antisömürgeci, demokratik kitle rezervlerine işaret ediyor. İçsel zayıflıklarına karşın birleşik demokratik cephe, politik kitle çalışmasının önemli bir kanalı, geniş kitlelerle temas etmenin olanağı ve onları harekete geçirmenin dinamosu olmaya devam ediyor. Komünist öncünün, özgücüne dayalı çalışma ve eylem hattı ile birleşik örgütlenmeye dayalı ortak mücadele hattını birbirini bütünleyecek tarzda ele alması, birleşik demokratik cephe kanalının açtığı kitle çalışması imkanlarını devrimci tarzda değerlendirmesinin şartıdır. Bu, birleşik demokratik cephe örgütleri aracılığıyla yürütülen kitle çalışmasını, komünist öncünün kendi örgütlerine ve kurumlarına dayalı kitle çalışmasının karşısına koymamak, birini diğerinin yerine geçirmemek anlamına gelir. Zira partimizin hem öncü politik eylemselliği ve hem de kendi kulvarından politik kitle çalışması kararlılığı, birleşik demokratik cepheyi ileri itmeye ve onun kitle çalışması imkanlarından azami düzeyde yararlanmaya öngelmektedir.

Kitle çalışmasında ısrar ve süreklilik! Bu parolanın hayata geçirilmesi görevi, komünist kitle örgütçüsünden ve kitle faaliyeti militanından, devrimci atılım ruhu, dirayet, sabır, kitleye güven, halk sevgisi istiyor. Bir toplantıya evinin kapısını kapatan, birkaç liralık özveride bulunmamak için yalan söyleyen, basit bir politik gösteriye katılmaktan korkan kitle gerçekliğine dair küçük burjuva karamsar ve tek yanlı yakınmaların, politik kitle çalışmasını örgütlemekte güvensiz ve iradesiz yaklaşımların karşısına, onun daha güçlü bir ideolojik mücadeleyle çıkmasını talep ediyor.

Kitle çalışmasında ısrar ve süreklilik! Bu hedefin başarılması, komünist kitle örgütçüsünün ve kitle faaliyeti militanının, faşist şeflik rejiminin tasfiyecilik saldırganlığına karşı yükseltilecek devrimci barikatın bugün en ön safında durmakta olduğunun bilinciyle donanmasını gerektiriyor.

Hiç akıldan çıkarılmasın, faşist şeflik rejiminin sonunu getirecek görkemli bir antifaşist halk hareketin, yani kitle gerçekliğinin potansiyel devrimci yanının ayağa kalkmasının yolu, öncü militanın politik kitle atağı ile emekçi ve ezilen kitlelerin düzene tepkisinin buluşacağı kavşaklardan geçiyor.

Bilgi Akışı

Bilgi güçtür, ancak kendi başına güç değildir, merkezileştiğinde ve tasnif edilerek analiz edildiğinde bir güç haline gelebilir.

Devrimle karşıdevrim arasındaki en önemli savaşım alanlarından biridir bilgi akışı. Her iki taraf da, hem birbiri hakkında her türlü bilgiyi edinmek ister, hem de karşıdakinin bilgi edinmesini en aza indirmeye çalışır.

Bazen bir kişi için çok ömemsiz sayılabilecek bir bilgi, karşı taraf için adeta bir hazine değerinde olabilir.

Meselenin özü, birey ve parti arasında kurulan ilişkidir. Birey, çevresine kendi dünyasından mı, partiden mi bakmaktadır?

Kişinin bireysel dünyası, parti ile kıyaslandığında, her zaman ve her durumda daha dardır. Herhangi bir birey, günlük hayatını kurarken kendisinden yola çıkar, onun bireysel ihtiyaçları, düşünce ve duyguları belirleyicidir. Kişi bir devrimci de olsa, bu böyle olabiliyor. Devrimci birey esasen kendi somut görevlerine, yapacaklarına kilitleniyor. Bu çalışmanın dışındaki hayat ve ilişkiler, onun bireysel dünyasının sınırları içinde kalabiliyor. Önemli ve önemsiz, gerekli ve gereksiz ayrımı, çoğunlukla kişisel ihtiyaçlara göre belirlenebiliyor.

Burada esas sorun "görev" anlayışındadır. Kuşkusuz her devrimcinin önüne çektiği ya da parti tarafından ona verilmiş somut bir görevi vardır. Bu somut görevi yerine getirmekle sorumludur, ama devrimci görevi bununla sınırlı değildir. O, yapması gereken somut "iş" dışındaki zamanda da devrimcidir, hayatla kurduğu ilişki böyle olmalıdır. Salt kendi penceresinden ve gereksinimlerinden bakarak hayatını kurmamalıdır, devrimin ve partinin ihtiyaçlarına göre kendini örgütlemelidir.

Partinin ihtiyaçları tek tek partililerin gereksiniminden çok daha ötededir. Dışa karşı alabildiğine ketum olmalı bir partili, ki düşmana sızan bilgiyi en aza indirsın. Buna karşın, dışarıdan alabildiği kadar çok bilgiyi almalı ve partiye iletmelidir. Her partili (parti üyeleri, taraftar ve sempatanlar dahil en geniş halka) etrafına bu gözle bakmalı, düşmana, olanaklara ve çalışmalara dair her bilgiyi rapor etmelidir. Önemli-önemsiz, gerekli-gereksiz ayrımını kendisi yapmak yerine, bunu partiye bırakmalıdır.

Bu konuda parti kültürümüzün çok yetersiz olduğunu, bunun, belki de en zayıf yanlarımızdan biri olduğunu kaydedelim.

Günlük hayatın hayhuyu içinde çoğu partili sıradanlaşabiliyor. Kafelerde, kurumlarda, akraba ilişkileri arasında kişiler hakkında, onların yaşamları, ilişkileri, davranışları, hastalıkları, olumlu ve olumsuz yanlarına dair gelişigüzel konuşmalar yapmaktan geri durmayanlar olduğu biliniyor. "Devlet zaten biliyor" anlayışı, illegal çalışmayı esas alan bir parti için kötürüm edicidir. Devlet biliyor diye, bilgisinin üzerine bilgi katmak marifet değildir.

Tersine, günlük hayatın hayhuyu içinde edinilen, bir kısmı belki çok değerli sayısız bilgi de kaybolup gidiyor. Bir yanı çevremizdeki olanaklara gözlerin, kulakların kapatılmasıdır, diğer yanı düşman hakkında elde edilen ya da edinilebilecek bilgilerin boşa akıtılmasıdır.

Önceleri bir yana bıraksak bile, 25 yıllık parti birikimi şu ankinden çok daha ileride olabilirdi. Bunun en önemli nedenlerinden biri, bilginin merkezleşmemesidir. Bu öyle bir kendiliğindenciliktir ki, küçük burjuva hal ve tarzın bir yansımasıdır. Büyük burjuva asla salt kendinden bakmaz, çünkü ulusal olduğu kadar dünya piyasasını da bilmediği, takip edemediği takdirde başarılı olamaz. İşçiler de ancak diğer işçilerle birleşirlerse, ekonomik ve politik gelişmelere ilgi gösterirlerse, sınıf mücadelesinde etkin olabilirler. Küçük burjuva ise genellikle kendi dar dünyasına sıkışıp kalmıştır. Kendi dükkanı, işi, çevre esnafı ve ailesi onun hayatının neredeyse bütünüdür. Dünyayı ancak bu pencereden takip eder.

Partili devrimci, bu küçük burjuva tarzı söküp atmalıdır.

Örneğin, bir alanda yeni bir örgüt kurulduğunda genellikle “sıfırdan başlamak” zorunda kalıyoruz. Neden? Çünkü önceki örgütten alanla ilgili merkezleşmiş, tasnif ve analiz edilmiş bilgilerden genellikle eser yoktur. Bunu şikayet eder yeni örgüt, gel gör ki, onun yerini bir başka örgüt aldığı anda, o da aynı akıbetle karşı karşıya kalmaktadır. Bilginin olmadığı yerde, faaliyet el yordamıyla, şansa kadere yürütülür. Böyle bir durumda, verimli bir örgütsel strateji oluşturulamayacağı açıktır, ya da her yeni örgüt, öncekinin stratejisini geliştirmek yerine, en iyi ihtimalle, “sıfırdan” yeni strateji kurmak durumunda kalmaktadır.

Çoğu kez en iyi örgütçüler dahi çalışma alanlarının sosyolojisine hakim değiller. Buldukları alandaki ezen ve ezilenlerin pozisyonu, devletin, mafyanın gücü, fabrika ve atölyelerin sayısı, ulusal ve inanaçsal nüfus dağılımı vb. bilgiler genellikle örgüt aklında yoktur. Hal böyle olunca, bu örgütlerin bir üst örgüte bilgi aktarımı da yeterli olmatan uzaktır.

Aslında herkes birçok şey bilmekte, ama kendine saklamaktadır. Özellikle olanaklar söz konusu olduğunda, bu gerçeklik çok daha çarpıcı biçimde açığa çıkmaktadır. Örneğin, filan yerde çalışan, filan konuda uzman biri arandığında, dar bir çevreye sıkışıp kalınmaktadır. İş işten geçtikten sonra bir de bakıyorsunuz, “neden söylemediniz, benim falan tanıdıklarım var” diyenler çıkabiliyor. Kimse sana sormadan, senden istemeden, sen partiyi bilgilendirdiysen, bu olanak boşa gitmemiş olurdu. Ev, araç, evrak, silah gibi konularda da durum farklı değil. Bu denli geniş bir çevresi olan, ama olanaklara sıra gelince dar bir çevreye sıkışan bir parti olmaya yazgılı değiliz.

Zaman zaman parti merkezinden bir soru geldiğinde, mesela “bulduğunuz alanda kaç işçi ilişkisi var ve hangi sektörde çalışıyorlar” diye sorulduğunda, ya da “bulduğunuz alanda bilgisayar programı yazabilen veya çeşitli türden becerileri olanlar” a dair bilgi istendiğinde, soruya muhatap olanlar adeta şaşkınlıkla birbirine bakabilmektedirler. Oysa bunlar, zaten normal akış içinde rutin olarak iletmeleri gereken bilgilerdendir.

Bazen arkadaşlık sırrı, parti sırrı yerine geçebiliyor. Kişiler kendi aralarında geçen ya da şahit oldukları bir durumu partiden gizleyebiliyorlar. Bilinçli ya da bilinçsizce yapılan bu hata partiye zarar verir. Partili devrimci, kendinden menkul bir “birey” değil, “örgütlü birey”dir. Bundan dolayıdır ki, olaylara, çevresine, ilişkilerine bu gözle bakmalıdır. Birini ya da kendini korumak adına partiyi bilgiden yoksun bırakmak, kişiyi de, partiyi de yaralar.

Dahası, sadece düzgün parti işleyişi dahilinde akması gereken bilgiler, bazen paralel bağlardan binbir yere gidebiliyor. Öyle ki, bilginin asıl ulaşması gereken parti örgütü en son öğrenen durumuna düşebiliyor. Bunun ciddiyetsiz ve sorumsuz bir tutum olduğu açık değil mi?

Bir de, görevleri gereği edindikleri parti sırlarını “arkadaşlar” arasında sır olmaktan çıkaranlar, kahve, yemek, alkol ve sevgili sohbetlerine konu edenler olabiliyor. Bu, basit dedikodu sınırlarını da aşan, düpedüz parti güvenliğini zedeleyen bir durumdur. Parti, bu tür ortamlar hakkında bilgisiz olduğunda savunmasız kalır.

Komünist partinin yaşamında düzenli bilgi akışı, vücuttaki kan dolaşımı kadar gereklidir. Partinin beyin fonksiyonlarının iyi ve verimli çalışması için kalbin kanı pompalaması ne kadar hayati ise, her partinin, her parti örgütünün aşağıdan yukarıya, parti merkezine doğru bilgi akışını sağlaması da o kadar hayatidir.

13-21 Aralık Dersim Direnişi

*Yağmurla halaya duran yoldaşlarım
Sesinizle ısınıyor kurumuş toprak
Her nefesinizde eriyor buz
Gözlerinizde akıyor abı hayat
Gülüşünüz beliriyor yıkıntılar arasında
Gökyüzüne açılan yolda
O yolda
Her gün...*

2018-2019 kış üslenmemizi HPG'den yoldaşlardan ayrı örgütlenme kararı almıştık. İşin doğası gereği, önemli bir gücün bu görev için, hem de pratikten erken çekilerek, ayrılması gerekiyordu. Üstelik lojistik ihtiyaçların temini tüm gerilla güçleri için alabildiğine zorlaşmıştı. Yani somut durum elverişsizliklerle doluydu, ancak bu gerçekliğe göre konumlanmak zorundaydık.

Üslenmede de kendi ayaklarımız üzerine durmak istiyorduk. Bu yaklaşımla bağlı harekete geçmiştik. Daha sürecin başında Baran Dersim yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurladık. İki yoldaşımız ise bu saldırıda yaralanmıştı. Üslenme için düşündüğümüz yer deşifre olmuştu. Alanda başka gerilla yoktu. HPG'den yoldaşlarla bağlantımız da kopmuştu. Üslenmeyi ertelediğimiz ve yaralılara baktığımız bu esnada yeniden bir karar vermemiz gerekti. İhtiyacımızı çözecek kanaldan somut hiçbir şey çıkmıyordu, kendi yarattığımız ve örgütsel güvenlik bakımından sağlıklı kimi olanaklar üzerinden yürümek zorundaydık. Bütün bu imkansızlıklar içinde başladığımız üslenme hazırlığını tamamlama kararlılığı, ciddi iç tartışmalar sonucu tazelendi. Üsse biraz erken geçtik. Yaklaşık iki buçuk ay sonra, sonbahar-kış saldırılarında üssümüz tespit edildi. 13 Aralık direnişi böyle başladı.

Üslendiğimiz yer iki katlıydı. Üst bölüm daha küçük ve girişin olduğu yerd. Alt kat ise alabildiğine küçüktü. Bu fiziki şartlar en büyük dayanağımızdı. Üst katla alt bölümü bağlayan tek bir tünel vardı. 5-6 metrelik bu dar tünel, direnişimizin zaferle sonuçlanmasında stratejik bir yere sahipti. 13 Aralık'ta giriş kapısı düşman tarafından zorlanınca, Taylan ve Hıdır yoldaşlar üst katta mevzilendi. Onlar girişten içeri adımlarını atınca, yoldaşlar silahla karşılık verdiler. İlk temas yaşandı. İçerisinin boş olduğunu düşünen sömürgeci faşist düşman güçleri gafil avlanmıştı. Panik halinde çekilip, askeri tekniklerini devreye soktular. Onlar ağır bombalarla, kobra helikopterleriyle vurmaya başlayınca, yüksek basınçtan kaynaklı alt kata çekilmek zorunda kaldık. Üst katı gün boyunca vurdular. O esnada biz, aradaki tüneli büyük taşlarla kapattık ve barikatımıza, sabotaj tuzağı görünümü verdik. Beklemeye başladık. İlk çarpışmayı kazanmıştık.

Üst kata giren düşman, her gün içeri gaz sıkıyordu. Bizi nefessiz bırakıp, dışarı çıkmamızı bekliyorlardı. Elbette boşuna bir bekleyişti bu. Teslimiyetle direniş, diz çökerek yaşamakla onurunu yüksek tutmak arasında seçimimizi yapmıştık. Düşmanla aramızdaki tek engel, kurduğumuz barikattı. Kimyasal atılma ihtimalini hesaplayarak, arkada bir bölümü hazırladık. Islak battaniyeler yerleştirdik. Birkaç gün süren gazlamadan sonra, düşmanın alt kat tünelineki konuşmalarını duyan nöbetçimizin çağrısıyla mevzilendik. Cesaret edip alt kata inemeyeceklerini düşünüyorduk, fakat alt kata girmişlerdi. Tüneldeki taşları tek tek çekiyorlardı. Konuşmalarından, tüneli açmak için birkaç gün uğraştıkları anlaşılıyordu. Taylan ve Hıdır yoldaşlar tünelin ağzına mevzilenmişti. Oradan geçirmeyecektik. Son taşları çektiklerinde, artık fenerlerini, zebani yüzlerini ve gövdelerini görüyorduk. O arada biz de fark edilmiştik. Patlatmayla tüneli genişletmek istiyorlardı. Komutanımız, o bir metrelik mesafede, onlardan hızlı davranarak, sıkıştıkları koridorda tam kucaklarına el bombası bıraktı. Ardından aralıksız ateş ettik. Büyük bir şok, panik, bağırtı çağırtı, inlemeler, bırakılan telsizler ve fenerler...

Düşman ölü ve yaralılarını toplayıp üst kata çıkınca, açmış oldukları barikadı tekrar kapattık. Geç saatlere kadar çalıştık. Barikadı bu kez çok daha güçlendirdik. Kaldıramayacakları ağırlıktaki taşları doldurduk, battaniye ve naylonlarla gaza karşı tedbir aldık. Büyük bir su depomuzu da patlatarak, tüneli bataklık haline getirdik. Amacımız, tekrar gelip patlayıcı yerleştirmelerini zorlaştırmaktı. Bu çarpışmanın ardından biraz dinlenebilecektik.

Bir gün sonra, büyük bir patlamayla üssümüze tnt kokusu doldu, göz gözü görmez olmuştu. Üslenme alanımızın içinde gerçekleştirdikleri bu büyük patlamayla barikatımızın yıkıldığını düşünerek, dumanlar içinde mevzilenmeye çalıştık. Fakat basınç, koridorun bizden taraf olan ağzını yıkamamış ve genişletememişti. Geri kalan yerde ise koridor diye bir şey kalmadığını, çok sonradan, keşif gezisi yapınca görecektik. Sömürgeci faşist böcekler, korktukları için, patlayıcıyı tünelin ortasına yerleştirmek yerine en başına koymuşlar. Buna rağmen çok etkili bir patlama olmuştu.

Art arda iki patlama daha oldu. Çöken bölümlerden büyük taşlar yuvarlanıyordu. O gün baş ağrısı, migren, bulantı ve vücutta uyuşmalarla sabaha vardık. Başından beri, "teslim ol" böğürmelerine yanıtımız direnişti. Son mermimize kadar savaştık. Yaralı ele geçmemek için herkes bir el bombası ayırmıştı. Zira patlamada barikatın açılması ve tünelin genişlemesi bu direnişin sonunu getirirdi. O stratejik koridoru asla bırakmayacaktık. Elbette düşman için de oradan geçmek büyük bir kaybı göze alması demekti. İlerleyen düşman hedefini canından edecek bir konumlanma içindeydik. Bizi öldürmeden oradan geçemeyeceklerdi.

Kararlılığımızı anlayan düşman sürüsü geri çekilmek zorunda kaldı. Bu arada dışarıdaki hava koşullarının lehimize olduğunu, içeriye damlayan yoğun damlalardan anlıyorduk. Yeni planları ne olabilir diye tartışırken, çaylarımızı keyifle yudumluyorduk.

Ara verilen gün tekrar içeriyi gaza boğmuşlardı. Her gün düzenli biçimde gaz bombaları atılıyordu. Ertesi gün, yani direnişin 9. günü, Aralık ayının 21'inde, savaş uçakları kaya delici roketlerle 11 kez vurdu. Kulakları sağır edici patlamalarla kopan kocaman kayaların yuvarlanıp düşme sesleri birbirine karışmıştı. Bütün mağarayı başımıza yıkarak, bizi diri diri gömmek istemişlerdi. Üst katta ara yerler komple çökmüş, büyük bir göçük haline gelmişti. Artık ne onlar gelebiliyordu, ne de biz çıkabiliyorduk. Üssün tek çıkışı vardı, o da düşmanın elindeydi. Bombardımanla düşen dev kayalar orayı tümüyle kapatmıştı. Bu bombardıman, yapabilecekleri son şeydi. Tüm taktikleri tükenmişti. Kar da düştü düşecekti. Düşman için sağ olup olmadığımızı öğrenmeden defolup gitmek dışında bir yol kalmamıştı.

Biz kazanmıştık. Birbirimize sarıldık. İlk günkü helalleşme kucaklaşmamız, 9 günü faşist sömürgeci cellatlara karşı diş diş direnişle geçen 15 günün sonunda, başarı ve zafer kucaklaşmasına dönüşmüştü. Düşman amacına ulaşmadan ve kayıplar vererek gitmişti.

Bu süreçte korkusuzluk öne çıktığı gibi, korku da yoklamıştı yer yer yüreklerimizi. Ancak ortada olan, son çarpışmalarını yapacak yoldaşların o kararlı ve cesur duruşlarıydı. Partimize, ölümsüzleşen yoldaşlarımıza layık olacaktık. Öyle de yaptık.

Gün gün, ilmek ilmek ördüğümüz zaferi hissedince, daha da güvendik kendimize. Elbette gerilimi yüksek bir süreçti. İlk günler son anlarımız gibiydi, zira bir üs açığa çıkmışsa yapacak çok fazla şey yoktur. Onurlu bir direniş ve ölümsüzlükten başka... Farklı sonuçlanan örnekler çok azdır. Bunlara bir yenisini eklemek ise onur vericiydi. Sömürgeci faşist ordu birliklerinin saldırısı, direkt çatışma günlerinden sayarsak, 9 gün sürmüştü. Sonrasında, bu saldırının aslında daha uzun olduğunu öğrenecektik.

Günler geçip giderken, bu koşullar altında kış boyunca o üste kalmanın psikolojik açıdan hiç de kolay olmadığını gördük. Devrimciliğimiz, kişilik özelliklerimiz ve ilişkilerimiz, savaştan sonra başka sınavlardan geçiyordu. Direniş, bağlılığımızı ve sevgimizi büyütmüştü. Fakat bu güzel yoldaşlar topluluğu, uzun süre düşman kuşatması altında beklemekte de zorlanıyordu.

Düşmanın dışarıda karakol kurmuş olma ihtimali yüksekti. Dışarıda erzağımız olmadığı için kuşatmayı yarıp çıkmayı da deneyemiyorduk. Dünyayla temasımız da ortadan kalkmıştı. Zemheriyi bir göçük altında geçirecektik. Başka bir seçeneğimiz yoktu. Dört aylık zorlu bir uzun bekleyiş vardı önümüzde. Düşman da bahara çıkışımızı bekleyeceklerdi. O zamana kadarsa gideceklerini öngörüyoruz.

Düşmanın artık giremeyeceğini bilsek de, nöbetler düzenli tutuluyordu. O dönemi günlük yaşamın ihtiyaç maddelerini planlı kullanarak geçirdik. Tünel yapıp çıkmak çok uzun bir zamanı alabilirdi. Mağaranın fiziki yapısının inanılmaz biçimde değiştiğini, barikatımızı kaldırıp ön ve üst kısımlarda keşif yaptığımızda gördük. Her yer çökmüştü. Taşlar baruttan simsiyahtı. Yeni bir çıkış yeri oluşturmanın

ne kadar zamanımızı alacağını tam kestiremiyorduk. Yine de bunun bir ay kadar süreceğini öngördük. Erzak tüketimini, bu süreye göre ve dışarıda da bir süre yaşamaya yetecek biçimde örgütledik.

Yeni bir yol açma çalışması sandığımızdan daha kısa sürdü. Patlamalar ve yıkılmalar sonucu oluşan küçük bir boşluk üzerine çalışıldı. Sonuç alacağımızı anlayınca, büyük bir sevinç duyduk. Artık çıkacağımız günü bekleyecektik. Kolektif eğitim çalışması yapma şansımız ortadan kalkmıştı. Biz de bireysel okumalara yoğunlaştık. Bilgisayarımızda film izleme günlerimiz de oldu. Bahar hazırlıklarımız sürerken, o kış çok yoğun bir kar yağışı olduğunu radyodan dinliyorduk. Radyo haberlerine ve gerillaların ortalama çıkış tarihlerine bağlı bir çıkış tarihi belirlemeye çalışıyorduk. Tek bildiğimiz, bahar tümüyle kendini hissettirmeden, yani düşman araziye tutmadan, bizi beklemedikleri bir zamanda çıkmaktı. Üssümüzün çevresi ise manevra yapmaya uygun değildi. Açık bir arazide, dik yamaçlarla tek yöne yol veren bu alan, hakim birkaç noktaya konumlanıldığında çok rahat denetim altına alınan bir yerdi. Dolayısıyla, düşman alana gelmeden önce çıkmış olmalıydık. Bunun da ciddi riskleri vardı tabii. Arazi henüz elverişsizdi, karda çıkacak iz, donmadan gidebilmek ve en önemlisi de hiç erzağın olmaması bizi hayli zorlayacaktı. İki ay idare etmemiz gerekiyordu.

Yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda, Mart'ın ortasında çıktık. Karşı yamaçların yer yer karlanmış olduğu görülüyordu. Fakat bulunduğumuz taraf bütünüyle kar altındaydı ve o güne kadar gördüğümüz en yoğun kardı bu. Çantalarımıza azami miktarda erzak koymuştuk. Havayla ilk temas güzeldi. Ne var ki, koşullar bir saatlik yolu 5 saat yürümeyi gerekiyordu. Yürümekte zorlanıyorduk. Ağır yüklerle birlikte batan çıkamıyordu. Temel meselemiz keşfe yakalanmamaktı. Uçurumdaki bir arazi olduğundan gündüz çıkmıştık ve bir hafta boyunca gündüz hareket edecektik. Çünkü gideceğimiz yer, su kenarından ve yer yer suya girerek yürümeyi gerektiriyordu. Ve yolda zırhlı araç hareketliliği vardı. Keza sivil araçlar tarafından da görülmememiz gerekiyordu. Bu güzergahtan başka şansımız yoktu. Zira kar kalınlığı çok fazlaydı ve uçurumlardan gitmek büyük bir tehlike barındırıyordu. Doğanın bu tehlikesine karşı düşman tehlikesini göze almanın daha doğru olacağını düşündük. Karda donma tehlikesi geçirdik. Bazı yoldaşların ayakları şişti, yandı. Ayakkabısız kalanımız oldu. Düşmanla o büyük çarpışmadan sonra, bir kez daha zor bir sınavla yüz yüzdük. Gerilla yoldaşlığıyla birbirimize güç ve omuz vererek, irademizi son sınırına kadar kullanarak bu zorluğun da üstesinden geldik.

Yürüttüğümüz tartışmalar sonucunda, Mart'ın ortasında çıktık. Karşı yamaçların yer yer karlanmış olduğu görülüyordu. Fakat bulunduğumuz taraf bütünüyle kar altındaydı ve o güne kadar gördüğümüz en yoğun kardı bu. Çantalarımıza azami miktarda erzak koymuştuk. Havayla ilk temas güzeldi. Ne var ki, koşullar bir saatlik yolu 5 saat yürümeyi gerekiyordu. Yürümekte zorlanıyorduk. Ağır yüklerle birlikte batan çıkamıyordu. Temel meselemiz keşfe yakalanmamaktı. Uçurumdaki bir arazi olduğundan gündüz çıkmıştık ve bir hafta boyunca gündüz hareket edecektik. Çünkü gideceğimiz yer, su kenarından ve yer yer suya girerek yürümeyi gerektiriyordu. Ve yolda zırhlı araç hareketliliği vardı. Keza sivil araçlar tarafından da görülmememiz gerekiyordu. Bu güzergahtan başka şansımız yoktu. Zira kar kalınlığı çok fazlaydı ve uçurumlardan gitmek büyük bir tehlike barındırıyordu. Doğanın bu tehlikesine karşı düşman tehlikesini göze almanın daha doğru olacağını düşündük. Karda donma tehlikesi geçirdik. Bazı yoldaşların ayakları şişti, yandı. Ayakkabısız kalanımız oldu. Düşmanla o büyük çarpışmadan sonra, bir kez daha zor bir sınavla yüz yüzdük. Gerilla yoldaşlığıyla birbirimize güç ve omuz vererek, irademizi son sınırına kadar kullanarak bu zorluğun da üstesinden geldik.

Biz çıktıktan sonra günlerce kar yağdı. O yıl bahar geç gelecekti, bu çok açıktı. Varacağımız noktaya ulaşmıştık. Kar çok yağdığından, bir tür açık üslenme oldu. Fakat artık düşmanın denetim alanının dışındaydık, bu açıdan özgürdük, bütün yoldaşlar çok mutluydu. Çoğu gün açtık, ama duru ve dirençliydik. Güçlü yoldaşlık ortamı en büyük dayanağımızdı. Yediğimiz bir lokmanın tadı sanki bambaşkaydı. Kendimize şaşırıp, sık sık gülüyorduk. Zaferin o doyumsuz tadıyla, baharda adeta yeniden doğmuştuk. Bundan böyle daha güçlü yürüyeceğimize inanç doluydu kalplerimiz.

Faşist sömürgeci düşman cephesinde ise tam bir moral yıkım vardı. Saldırının toplam bir ay sürdüğünü, köyden üslendiğimiz mağaraya kadar dozerle yol açmaya çalıştıklarını, bu çalışmalarının yarıda kaldığını, mağaranın çevresini seyyar karakol haline getirdiklerini, köydeki evleri bastıklarını, broşürler dağıtarak tüm gerilla gücünü imha ettikleri yalanına sarıldıklarını, saldırıya komuta eden faşist askeri şefin ise başarısızlıktan dolayı sürgüne yollandığını sonradan öğrenecektik.

Üssümüzün karşı karşıya kaldığı saldırıyı radyodan dinleyen HPG'den yoldaşlar, durumu netleştirmek için alanda kimi çalışmalar yapmaya geldiklerinde, mağara alanının bütünüyle değişmiş fiziki-coğrafi yapısını görüp şaşırıyorlar. Ve, ölü bedenlerimizi çıkarmak için başka bir alana haber vermek amacıyla, oradan ayrılıyorlar. Bir süre sonra arazide tesadüfen bir karşılaşma olunca, bu kez büyük bir şaşkınlık, sevinç çığlıkları ve kutlamalar...

Direnişimizin komutanı ve öncüsü Taylan ve Hıdır yoldaşlar ile FESK-Kürdistan Kır Birliği komutanı ve savaşçısı olarak ölümsüzlüğe yürüyen Veli, Ümit, Berfu, Hüseyin ve İrfan yoldaşların anısı önünde sevgiyle, ideallerine bağlılıkla eğiliyoruz.

Bir Rapor Çalışması

Aşağıda okuyacağınız rapor, bir özel görev örgütünün aylık çalışma raporudur. Bu rapor örneği, bir yoldaşın tek başına kaldığında dahi, düzenli toplantı, planlama, disiplin, denetim, rapor, eğitim, eleştiri-özeleştiri, maliye, örgütsel güvenlik gibi kurumlarıyla düzgün parti işleyişini sağlama iradesini yansıtmaya bakımından örnektir. Fakat daha önemli olan, partili ciddiyet, devrimci irade, devrimci disiplin, zamanını devrimci biçimde değerlendirme ve kendi gelişimini yönetme konusunda güçlü bir örnek oluşudur. Bu raporun tek örnek olmadığını, yoldaşın aylarca aynı coşku ve sorumluluk bilinciyle yürüdüğünü, her ayı raporlaştırdığını, aynı dönem içinde bir yandan da büyük bir disiplin gerektiren devrimci görevlerini eksiksiz yerine getirdiğini ve bunları ciddi tehlikelere göğüs gererek başardığını da yoldaş okur bilmelidir. Kadın özgürlük gündemi bakımından yoldaşın cinsiyetinin erkek olduğunu da not etmeliyiz. Örgütsel güvenlik gereklerinden dolayı rapordaki bazı bölümler çıkarılmıştır.

Eylül Ayı Çalışma Raporu

I) 1 Eylül Aylık ve Haftalık Toplantı Gündemi

- 1) Geçen ayın değerlendirmesi
- 2) Güvenlik
- 3) Eleştiri-özeleştiri
- 4) Mali durum değerlendirmesi
- 5) Geçen haftanın değerlendirmesi
- 6) Bu haftanın planlanması
- 7) Başyazının okunması

(Not: Aylık ve haftalık toplantının ilk beş gündem maddesi geçen aya ait olduğundan, bu gündemlerin değerlendirmeleri Ağustos ayı çalışma raporuna –sonuç bölümüne– dahil edilmiştir.)

Bu Haftanın Planlanması

- 1) (...) görüşülüp karşılıklı bilgi alışverişi yapılacaktır.
- 2) (...) işlerine birkaç günlük (...)
- 3) Bireysel okuma-eğitim çalışmasına devam edilecek.
- 4) Toplantı notları derlenip, aylık çalışma raporu ve mali rapor hazırlanacak.
- 5) Kurumun haftalık temizliği yapılacaktır.
- 6) (...) takip edilecek.
- 7) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edilecek.

II) 8 Eylül Haftalık Toplantı Gündemi

- 1) Geçen haftanın değerlendirilmesi, alınan kararların denetlenmesi
- 2) Bu haftanın planlanması
- 3) Başyazının okunması (yayın temin edilemedi)

Geçen Haftanın Değerlendirmesi/Denetlenmesi

- 1) (...) görüşüldü. Son gelişmelerle ilgili (...)
- 2) (...) işlerine birkaç günlük (...)
- 3) Bireysel okuma-eğitim çalışmasına devam edildi.
- 4) Toplantı notları derlenip, aylık çalışma raporu ve mali rapor (...) hazır hale getirildi.
- 5) Kurumun haftalık temizliği yapıldı.
- 6) (...)
- 7) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edildi.

Bu Haftanın Planlanması

- 1) Partinin 25. kuruluş yıldönümü için ayın 10'unda kutlama programı yapılacaktır.
- 2) (...) işlerinin tamamlanması için (...) bu hafta da devam edilecek. Birkaç gün daha devam edecek.
- 3) Bireysel okuma-eğitim çalışmalarına devam edilecek.
- 4) Kurumun haftalık temizliği yapılacaktır.

5) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edilecek.

III) 15 Eylül Haftalık Toplantı Gündemi

- 1) Geçen haftanın değerlendirmesi, alınan kararların denetlenmesi
- 2) Bu haftanın planlanması
- 3) Başyazının okunması

Geçen Haftanın Değerlendirmesi/Denetlenmesi

1) Partinin 25. kuruluş yıldönümü ayın 10'unda kutlandı. Alanda yalnız olduğum için sınırlı bir kutlama oldu. Şehitlerin resimleri, parti, kadın ve gençlik örgütü bayraklarının yer aldığı bir köşe hazırlandı. Yine, partinin kuruluşunu yansıtan ve öne çıkan şiarlar da köşede yer aldı. Saygı duruşu ve şiirin olduğu, özgün ve esasen maneviyatın öne çıktığı bir anma oldu.

- 2) (...) işlerinin tamamlanması için (...) devam edildi. Esas işler bitirildi, ancak (...)
- 3) Bireysel okuma-eğitim çalışmalarına devam edildi. (...) dolayı bu hafta okuma çalışması sınırlı oldu.
- 4) Kurumun haftalık temizliği yapıldı.
- 5) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara Cumartesi günleri devam ediyor, bu hafta da aksatılmadan devam edildi.

Bu Haftanın Planlanması

- 1) (...) başlanacak. (...) yapılacak.
- 2) (...) işleri bitirilecek
- 3) Okuma-eğitim çalışmalarına devam edilecek.
- 4) Kurumun haftalık temizliği yapılacak.
- 5) (...) koşulları zorlanacak.
- 6) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edilecek.

IV) 22 Eylül Haftalık Toplantı Gündemi

- 1) Geçen haftanın değerlendirmesi, alınan kararların denetlenmesi
- 2) Bu haftanın planlanması
- 3) Başyazının okunması

Geçen Haftanın Değerlendirmesi/Denetlenmesi

- 1) (...) yapıldı. (...) hazır hale getirildi.
- 2) (...) yardım edildi, bitirildi.
- 3) Okuma-eğitim çalışmalarına devam edildi.
- 4) Kurumun haftalık temizliği yapıldı.
- 5) (...) zorlandı ancak bir sonuç alınamadı. (...)
- 6) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edildi.

Bu Haftanın Planlanması

- 1) (...) işleri yapılacak.
- 2) (...) görüşme yapılacak.
- 3) Eğitim-okuma çalışmalarına devam edilecek.
- 4) (...) çabası sürdürülecek.
- 5) Kurumun haftalık temizliği yapılacak.
- 6) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edilecek

V) 29 Eylül Haftalık Toplantı Gündemi

- 1) Geçen haftanın değerlendirmesi, alınan kararların denetlenmesi
- 2) Bu haftanın planlanması
- 3) Başyazının okunması

Geçen Haftanın Değerlendirmesi/Denetlenmesi

- 1) (...) işleri yapıldı.
- 2) (...) görüşme yapıldı. (...)
- 3) Eğitim-okuma çalışmalarına devam edildi.

4) (...) çabası sürdürüldü. (...)

5) Kurumun haftalık temizliği yapıldı.

6) Kadın özgürlük mücadelesi gündemli okumalara devam edildi. Bu okumalara katkı olması bakımından, (...) makaleler de okunuyor.

Bu Haftanın Planlanması

1) Aylık toplantı için ön hazırlıklar yapılacak.

2) Eğitim-okuma çalışmalarına devam edilecek.

3) (...)

4) Alevilik üzerine okunması gereken kitapların listesi çıkarılacak. Önümüzdeki dönem bireysel okuma çalışmalarının ağırlığı bu yöne kaydırılacak.

5) Kurumun haftalık temizliği yapılacak.

6) Kadın özgürlük mücadelesi gündemi kapsamında, KKÖ'nün ilk sayısı çıkan merkezi yayın organı Özgür Kadın okunacak.

Ek: Son Haftanın Değerlendirmesi/Denetlenmesi

1) Aylık toplantı için ön hazırlıklar yapıldı.

2) Eğitim-okuma çalışmalarına devam edildi.

3) (...)

4) Alevilik üzerine okunması gereken kitapların listesi çıkarıldı.

5) Kurumun haftalık temizliği yapıldı.

6) KKÖ'nün merkezi yayın organı Özgür Kadın dergisi okundu.

7) Şehit düşen Fırat Şeran ve Ozan Sökmen yoldaşlar için anma yapıldı. Şehit yoldaşların anılarına ve ideallerine bağlılık sözü verildi. Anıları önünde saygı ve minnetle bir kez daha eğiliyorum.

VI) Ayın Değerlendirmesi

Eylül ayı çalışmaları, okuma ve emek yoğunluklu görevlerle geçti. Haftalık toplantılarda zaman planı yapılarak ve bunun disiplini gösterilerek, günlük yaşam gerekleri, okuma hedefleri ve emek yoğunluklu işler hayata geçirildi. Aynı şekilde, alınan kararlar haftalık toplantılarda değerlendirildi, denetlendi. Bu çalışma tarzı, devrimci disiplin-özdisiplini geliştirdiği gibi, planlı hareket etme, denetim ve özdenetimi uygulama konularında da geliştirici bir rol oynadı. Tek başına da olsa kolektif çalışma tarzının gereklerini yerine getirme ve parti gibi davranma özellikleri kazandırdı. Zamanı belirlenen işlere göre planlamak ve bu planların hayata geçirilmesi için gerekli disiplini göstermek bakımından iyi bir noktaya gelindiği söylenebilir. Plan ile disiplinin bir bütünün parçaları olduğu daha iyi kavrandı ve devrimci bir özellik haline getirildi. Plansız bir disiplinin ve disiplinsiz bir planın, enerji israfına neden olduğu gibi, denetim mekanizmasını belirsizleştirdiği ve hedefli çalışma koşullarını da sakatladığı, bu çalışmanın kurumsallaşmasıyla daha iyi görüldü.

Bu ayın en önemli sorunlarından biri, (...) kurulmamasıdır. Yeni duruma göre uygun bir mekanizmanın kurulamaması, (...) eksikliği olarak kaydedilmeli. İki aya yakın bir zamandır (...) öğrenememek, bir savaş partisi için kabul edilebilir bir durum değil. (...) yeni çözüm yolları bulma noktasında yaratıcı bir pratiğin sahibi olmadık. Bunda bizim bulunduğumuz alanın (...) payı önemli, ancak (...) bir hamle gelişmedi. Biz yine de, bu koşullar altında (...) Bu konuda yaratıcı pratiklere ihtiyaç var.

Güvenlik

(...)

Eleştiri-Özeleştirisi

Bu gündem maddesine dair daha önceki aylarda ifade ettiğim düşüncelerim güncel olmaya devam ediyor. Yani daha iyisini başarama özeleştirisi. Kolektifimizin bileşenleri olmayınca, bu gündem maddesi bununla sınırlı kalıyor. Diğer bir şey ise, parti tarzının oturması ve görev alanının fiziki sınırlılığı çalışmaya dair eleştirileri minimum düzeye indiriyor. Günlük devrimci yaşam, disiplin, planlı-hedefli çalışma, denetim, kolektif davranma yeteneği vb araçların rolünü oynaması bunun en önemli etkeni. Bireysel devrimci eksiklikler ise daha çok yoldaşların aynasında görülebilecek eksiklikler. Daha iyisini başarabiliriz hedefi temel parola. Özetle bunları ifade etmiş olalım.

Mali Durum

(...)

Ayrıntısı, ekteki mali durum raporunda verilecektir.

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

Kızıla Kesmiş Bir Akşamda Ölüme Gülümseyen İki Gerilla

Gerilla...

Her geçen günle beraber, artık daha da kutsal geliyor bu isim bana heval. Daha bir duygu yüklü, daha bir güçlü... Anlamının değeri o kadar büyüyor ki gözlerim ve kalbimde, sığdıramıyorum artık yüreğime, dolup taşıyor ansızın, gökyüzünün maviliğine kavuşuyor.

Gerilla...

Aşkla solur yaşamı, acı, mutluluk ve heyecanla yaşar, çoğu zaman "kısacık" olan hayatını. Ama o kısa ve genç ömrüne nice destanlar sığdırır, nice güzel hatıralar bırakır, anılası.

Gerilla...

Bir sıfat, bir "ad"dır heval, gerilla. Adanmışlığın, kahramanlığın, fedanın adı. Dersim'de halkının gözleri önünde çektiği pimle kendini düşmana bomba yapan Şehid Brusk'un adıdır, Nurhak'ta Şehid Alişer Deniz'in, Ankara'da Şehid Zinar'ın, İstanbul'da Şehid Berçem ile Şehid Ekin'in ve daha nice kahramanın adıdır gerilla. Ölüme gülümsemenin adıdır heval.

"Gülümse yüreğimin yoldaşı.
Gözlerinde yıldızların parıltısı,
Yüreğinde acılara şahit ülkemizin sevdası.
Elinde keleşin,
Belinde raxtın
Ve omuzlarındaki yükle gülümse.
Gülümse yüreğimin yoldaşı.
Bir kere de benim için.
Tıpkı Ararat gibi..."

Onurluca yaşamak ve onurluca ölmek zor zanaattır heval, bilirsin. İnsanın asılması gerek bu yaşama. Tüm acı ve zorluklara rağmen, tutku ve mutluluk ile asılması... Derin bir uçurumun kıyısında, ölüm ile yaşam arasındaki o ince çizgiyi belirleyen bir fidan vardır ya hani, daha körpecik ve toydur. Ama bir kayaya sıkı sıkı kök salmıştır. Ona tutunanı asla teslim etmez uçuruma. İşte tam da onun gibi heval.

Gerilla...

Yoldaştır gerilla her şeyden öte. Hayaller kurmanın ve kan pahasına o hayalleri gerçek kılmanın adı. Diren'dir gerilla, Ozan Sökmen'dir, Rojava mevzilerinde yıldızları seyre dalmışken gecenin karanlık mavisinde, onunla hayaller kurmaktır. Şengal'in, Şeddade'nin ve Rakka'nın özgürleşme hayallerini kurmuştuk beraber. Ve gerçek kılındı o hayaller, kan ile, can ile ve tereddütsüzce. O, hayallerini sonuna kadar gerçek kıldı. Rakka düşleri kurarken, Şengal'de DAİŞ'e darbeler indirirken, metropoller hep aklında idi. Yürüdü hayallerine ikirciksiz. Ve bana gerçek kılınması gereken yeni hayaller bıraktı heval ardında.

"Şehid'dir gerilla.

Dili yasaklı bir yurdun, adı gayriresmi çocuklarının kahramanıdır.

Ölüme anlam katmanın adıdır gerilla..."

Gerilla....

Azad'dır gerilla, Fırat Şeran'dır, dağlarda düşman uçaklarının sortileri altında birlikte slogan atmanın, en ağır yükleri sırtlama yarışının, keleşin ilk elimize alışımızın heyecanının adıdır. DAİŞ karanlığının kuşattığı köylerin ve kasabaların sokaklarında, düşmanla yüz yüze bir gecenin ortasında, yalnız olmadığının kanlı canlı ispatı. Karanlığın adresi belli mermilerle yırtılıp

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

aydınlandığı ölüm kokan bir çatışmada, omuz başında gülen güzel bir yüz, onun hoş ve çınlayan kahkahası, güven duygusudur, Azad'ın yoldaş sıcaklığı.

Gerilla...

Her geçen günle beraber, artık daha da kutsal geliyor bu isim bana heval. Her damla şehit kanıyla, daha da büyüyen bir onur ve hakikat ile bütünleşiyor yüreğimde. Bahar kadar berrak, yaz güneşi kadar sıcak bir his uyandırıyor içimde. İntikam arzumu harlıyor. Her şeyden öte, onlara layık olmak gibi zor ve ağır bir yük yüklüyor omuzlarıma. Üzerimdeki gabardinin biçtiği sorumluluk kat be kat arttı, onların Eskişehir sokaklarına akan kanlarıyla. Bu üniformanın hakkını vermek daha da güçleşti. İçimdeki düşmanı yok etme görevim daha da ertelenemez bir görev haline geldi. Azad'ın adımlarıyla hatıralarla süslediği dağlarımıza olan hayranlığım ve bağlılığım büyüdü. Şehid Berçem'in dediği gibi, "başarımızın sınırını isteklerimizin düzeyi belirler". Siz de bana tükenmek bilmez ve ölçülemez bir istek kattınız şehadetinizle. Devrimci yaşamım boyunca, hayallerimi ve hedeflerimi büyütecek yeni güç kaynağım olacak size olan bağlılığım. Partimize olan sadakatime bir halka daha ekledi direnişiniz. Varlığınız kadar gidişinizle de emek kattınız devrimciliğime.

Bizler hep uçurumun kıyısındayız heval. Ve düşmemek için tutunacak dalımız o kadar çok ki... Sizler de artık, düşmemek için bizi ayakta tutacak dallarımızsınız. Evet heval, sizlerin hayallerine ortak olmak, aynı düşlerin yolcusu olup yürümek, aynı mevzi başlarında savaşmak büyük bir onurdur. O hayallere son nefesimize kadar bağlı kalmak ve gerçek kılınması için savaşmak andımızdır. İntikam arzumuz devrimci ateşimizi harlayacak ve düşlerimiz uğruna savaşta bizi yenilmez kılacaktır.

"Bir tetik soluğunda paylaşırım soluğunuzu,

Bir avuç toprak sıcaklığında,

Isınır yüreğim yoldaşlığınızla.

Firari bir sevda gibi duruyor suretiniz aklımda.

Ve hala sımsıcaktır anılar,

Umut dolu gülen bakışlarınızda..."

MLKP Savaşçısı Zinar Siser

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

Yaşamın Olduğu Her Yerde Savaşmak İstiyorum"*

Hüseyin Demircioğlu Akademisi, devrimciliğimizi her yönüyle yeniden ve daha ileri bir düzeyde örgütlemek için kullandığımız "trampelen"lerden birisidir. Eğitim için gelen yoldaşların değişimini ve dönüşümünü devrimci tarzda yönetmek için örgütlenmiştir. Sistemler, dağ yaşamı, verilen görev ve sorumluluklar, yoldaşların devrimci kopuş ve sıçramalarını örgütlemeleri için zemin sunar.

Akademiye gideceğimi ilk öğrendiğimde çok mutlu olmuştum. Dağın değiştirici ve dönüştürücü gücünü, insanın kendi gerçeğiyle nasıl yüzleştiğini birçok yoldaştan dinlemiştim. Partinin özgür alanlardaki olanaklarıyla kendimi geliştirmek istiyordum. Çünkü bir ayağım düzende, bir ayağım devrimde artık ilerleyemiyordum. "Küçük burjuva devrimciliği" beni yutmuştu. Devrimcilik algımdaki darlıklar, yerleşik yaşama ait alışkanlıklar, devrimciliğimi üretim biçimimde açığa çıkan sorunlar vardı. Artık aklımı kurcalayan sorunlar, devrimin ve partinin ihtiyaçları değildi. Sorularım ve sorunlarım, "Akşam hangi bara gitsem?", "Akşam kimin maçı var?", "İzlediğim dizinin yeni bölümü çıktı, bu akşam interneti olan bir arkadaşımda kalsam", "Akşam dört kişi bir araya gelsek de bi 101 çevirsek", "Haftasonu nereye gitsem?" minvalindeydi.

Geldiğim Akademi alanında, bütün gücümü bu kişilik şekillenmesinden, zihniyetten kopmak için harcamaya başladım. Parti ölçülerine uygun yaşamı anladıkça, bana kazandıran pratikleri gördükçe, yani yeniyi var ettiğim oranda düzenden kopmaya başladım. Geçmişimle birlikte yaşayamazdım. Çünkü bir şeyi reddedemezsen, başka bir şeyi yaratamazsın. Eski yaşamı ne kadar reddediyorsan, yeni yaşamı o kadar geliştirirsin. Az reddedersen, yeniyi az geliştirirsin. Bu bakış açısıyla geçmişimi değerlendirmeye, düzeni reddetmeye adım attım.

İlk Adım "Erk"ekliğimi Yenmek

Akademide daha ilk günlerden itibaren dil, üslup ve tarz konusunda yaşadığım sorunlar beni zorlamaya başlamıştı. Yoldaşlarla ilişkilerde, bir olayı veya durumu tariflerken, eleştiri-özeleştiriyaparken kullandığım dil ve üslup, parti tarzını, partili militanın duruşunu yansıtmıyordu. Aniden parlayan, yanlış bulduğum durumlar karşısında hızla sinirlenen, tartışmalarda sesimi yükselten, yoldaşca olmayan bir tarzla ilişkiliniyordum. Bu durum yoldaşlar tarafından çokca eleştirildi. Ben de özeleştirisini verdim, ama "özeleştiriy veriyorum yoldaş", "dikkat edeceğim yoldaş" gibi söylemler yeterli gelmedi. Aynı tarzda devam etmeyi sürdürdüm. Bir şeylerin yanlış gittiği belliydi. Problem nerede diye daha fazla düşünmeye başladım. Bu süreçlerimde eğitimlerin ve yoldaşlarla yürüttüğüm tartışmaların önemli bir etkisi oldu. Tartışmalardaki "erk"eklik hallerimle ve "erk" tarzımla hızla kopuşmam gerekiyordu. Öncelikle, bu durumlar için doğru tarzda özeleştiriy vererek başladım. Yaptıklarımın yanlış olduğunu yoldaşlar karşısında sesli olarak dile getirmek iyi bir başlangıçtı. Ve ancak bu yanlışlardan kopuştukça, kendimde partinin dil, üslup ve tarzını inşa edebilirdim. Buna karar verdikten sonra, geriye mücadeleyi tutarlı ve istikrarlı şekilde sürdürmek, günlük olarak örgütlemek kalıyordu. Devrimcinin dili, üslubu ve tarzı da devrimci olmalıydı. Tutarsızlık içinde devrimcilik üretemezdim.

"Erk"eklik hallerim, eğitimlerle doğru tarzda ilişkilinememin ve değişiminin önündeki engellerden biriydi. Özellikle kadın eğitmen yoldaşların derslerinde, bildiğim yarım yamalak bilgilerle, adeta derste "müfettiş" gibiydim. Bunun sebebi, kuşkusuz kadının aklına, kadının askeri alandaki bilgisine güvensizlikti. Yoldaşların dil sürçmesiyle yanlış bir şey söyledikleri veya anlatmak istediklerini tam anlatamadıklarını düşündüğüm durumlarda söz alıp, "yoldaş bunu demek istedin, değil mi" diyerek, müdahale eden bir tarzla konumlanıyordum. Bu pozisyonum eğitimlerden öğrenmemi etkiliyordu. Bu benim açımdan açığa çıkan sonuçtu. Karşı taraftaki yoldaşta yaratacağı etki ve sonuçlara dair düşünmüyordum bile. Derse nasıl girdiysem öyle çıkıyordum. Bu tarzımın yoldaşlarca sorgulanarak mahkum edilmesi, derslerle yeni bir düzeyde, öğrenme odaklı ilişkilinememi, eğitimlerin de rolünü oynamasını sağladı. Her bir dersten yeni şeyler öğrenerek ve kendimi geliştirerek çıkmaya başladım.

*Clara Zetkin

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

Kendimi yönettirmeme hallerim, iktidar olma isteğim ve kendi fikrimi önemseme durumlarım Akademideki parti işleyişini, sistemlerini zayıflatıyordu. Ayrıca, hem benim hem de yoldaşların gelişimini örgütlemenin önünde engel oluşturuyordu. Bir işi yaparken veya örgütlerken, bunu yönetmenin birden fazla yöntemi vardır. Bu işten sorumlu yoldaşın kendini pratikte sınaması ve geliştirmesi için hakimiyetin onda olması gerekir. Ama ben, böyle durumlarda sürekli öneriler yaparak, “yoldaş böyle yaparsak daha hızlı olur veya daha az yoruluruz” diyerek, yoldaşın konumunu zayıflatıp kendimi yönettirmiyordum. Bu da, devre komutanlığının yoldaşların gelişimini yönetmek için özel olarak örgütlediği ortamları bozmak anlamına geliyordu. İlk başlarda, bu durumu değiştirmek için özel olarak kendimi yönetmeye, susmaya ve ne deniyorsa onu yapmaya çalıştım. Ama içselleştiremeden. Kendimi her gün istikrarlı bir şekilde bu konuda yönetmeye başladıktan sonra, komutanlıktan yoldaşlarla yürüttüğümüz tartışmalarla birlikte bu durumun altında yatan düşünüş ve zihniyeti anlamaya başlayınca, zamanla doğal bir hal aldı bu.

Eleştiri-Özeleştirinin Devrimci Gücünü Örgütlemek

Eleştiri yaparken beni gördüğünüzde, rahatlıkla ringdeki bir boksöre benzetebilirsiniz. Karşımdaki kişinin bir yoldaş olduğunu unutuyordum. Sözlerim öfke ve tepkiyle harmanlanmış şekilde ağızımdan çıkıyordu. Eleştiri amacına ulaşmadığı gibi, tersinden olumsuz sonuçlar getiriyordu. Eleştirdiğim yoldaşlarda yıkıcı sonuçları oluyor, tahribatlara yol açıyordu. Gölge dövüşü yaptığının farkına varmam biraz zor oldu, zaman aldı. Yanlış yöntemlerle geliştirdiğim eleştiriler ve tartışmalar beni yormaktan, yoldaşlık ilişkilerimi zedelemekten başka bir işe yaramadı. Eleştirilerimle bir gelişim sağlayamadıkça, “gerici direnç gösteriyorlar” diyerek topu yoldaşlara attım, gittikçe kendimi ortamlardan soyutlamaya başladım. İnsan tek başına kaldığında, sorumluluğu hep kendinde buluyor. Empati yapmaya başladıkça, eleştirilerimin nitelsiz ve emeksiz olduğunu, yoldaş sevgisini içermediğini anladım. Gelişen her durum beni daha fazla düşünmeye itti. Eleştirilerim üzerinde zihinsel emek harcayarak, eleştirinin amacı ve hedefini belirleyerek, doğru yer ve zamanda, anlaşılabilir, amaca uygun dil, üslup ve tarzla daha fazla sonuç almaya başladım. Bu da eski eleştiri tarzımdan hızla kopuşu beraberinde getirdi.

Özeleştirinin amacı kendimizi tartışarak değiştirmektir. Kendimi tartışmamın önündeki en büyük engellerimi, küçük burjuva gururum ve “erk”ek egemen zihniyetim oluşturuyordu. Eril zihniyetim, eleştiriler üzerinde düşünmemi, soruna sebep olan duygu ve düşünce dünyamı görmemi engelliyordu. Bir eleştiri aldığımda veya özeleştiriri verirken, hatamı tarif ederken, nasıl bir iç muhasebe yaptığımı kolektife açmak, küçük burjuva gururlu bir kişinin asla yapamayacağı bir şeydi. İç muhasebelerimi, buna sebep olan geri zihniyet özelliklerimi kolektife açarsam devrimci kişiliğim zarar görür, yoldaşların gözünde küçülürüm kaygısı vardı. Bu geri yanlarımla tek başıma mücadele edebilir ve kopuşurum diye düşündüm. Kimseye fark ettirmem, perde arkasında sorunları çözerim sandım, öyle olmadı. Tam tersine, kendime ve yoldaşlara açık olduğum oranda, iç mücadelelerimi kolektifleştirdiğim oranda kazandım. Kopuşlarımda derinleşmede ve kopuşlarımla bir sıçramaya dönüştürmede kullandığım en önemli yöntemlerden biri eleştiri ve özeleştiriri sistemleriyle doğru bir tarzda ilişkilenecek oldu.

İçimdeki Düşmana Karşı Savaşımın

Sınıf bilinci olmadan düşman algısı, düşman algısı olmadan da devrim anlayışı gelişemezdi. Düşmanlaşma dediğimizde ne anlıyoruz? Kimi veya neyi karşımıza alıyoruz? Kime veya neye karşı öfke bileneceğiz? Kendimizde açığa çıkan devrimin düşmanları nelerdir? Bu sorgulamalar beni, kendi içimde yaşadığım tutarsızlıklara götürdü. Bunlar, geri anlayışlar, alışkanlıklar, örgütlenmemiş duygular, öğretilmiş toplumsal cinsiyet rolleriydi. Kendimde bir devrim yaratmak istiyorsam, bu küçük burjuva kişiliğime karşı güçlü bir mücadele vermem gerekiyordu. Kendi devrimimi, evrimci ve reformcu tarzda değil, sıçramalı gelişim yasasına göre örgütlemeliydim. Devrimci olan sıçrayandır, gelişendir. Devrim yıkma ve kurma işidir. Lenin'in de deyişiyle, “saksıda buğday yetiştirmek bize göre değil, bizim savaşımız ayırık otlarına karşıdır”. Kişiliğimdeki ayırık otlarını temizledikten sonra, geriye, devrimci olanı, parti çizgisine uygun olanı, ekmek ve emekle büyütme, yeşertme kalıyordu.

Kapitalist sistem, bireyi bencil ve bireysel duygularla büyütüyor. Kendini düşünmezsen yaşayamazsın diyor. Bu durumda sen de, dünyanın senin etrafında döndüğünü sanıyorsun. Hayatını buna göre düzenliyor ve örgütleyorsun. Ben de tüm bir hayatımı böyle kurdum, bu zihniyet bende

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

çok güçlüydü. Kendi duygularımı önemsedim, seçim yapmam gereken durumlarda hep kendimi seçtim. Toplumsal ilişkileniş tarzımı kolektif ortamlarda sürdürmedim, zaten böylesi bir yaklaşım kolektif ortamlarda sürdürülemezdi. Bireysel ve bencil duygularım yaşamın her alanında kendini gösteriyor ve yoldaşlar büyük bir sabırla “ben”i “biz” yapmaya çalışıyorlardı. Israrla ve çok güçlü bir şekilde “ben” duygusunu savunuyordum. Güçlü bir yoldaşlık ilişkisi emek ister, sevgi ister. Güçlü bir devrimci kişilik, bencil olan değil, kolektif olandır. Sahte duygularla, timsah göz yaşlarıyla yoldaşlıktan bahsedilemez. Biliyorsunuzdur, timsahlar avlarını yedikten sonra ağlarlarmış, gözlerinden yaş akıttırlarmış. Yoldaşlarla bu tarz bir ilişkilenişten sonra özeleştiri vermeyi, ben buna benzettim. Uzun süren tartışmaların sonunda ikna oldum. Bireysel ve bencil duygularım ara sıra hala kendini gösteriyor. Bu duygularımdan tam kopuştuğumu söyleyemem, ama büyük bir ilerleme kaydettiğimi söyleyebilirim. Daha örgütlü, daha bilinçli ve daha derinlemesine bir mücadele ile bu gerici duygularımdanda tam anlamıyla kopacağımı biliyorum.

Şehitlerimiz, bizim kavga andımız. Aşılabilir denilen dağları aşanlarımız ya da bu uğurda toprağa düşenlerimiz. Yürünemez, ilerlenemez denilen yollarda cesaret ve iradeleriyle ardıllarına ışık olanlarımız. Gerçekten şehitlerimiz bizi yürüten bir öncü mü? Yoksa manevi olarak öyle söylüyor ve kendi bildiğimizle mi yürüyoruz? Şehitlere bağlılık ölçümüz nedir? “Sahip çıkmak, izinden yürümek gerekir; silahını, kanını yerde bırakmamak gerekir” mi diyoruz sadece, yoksa şehitlerimizde somutlanan parti çizgisinde yürüyor, kimliğimizi ve kişiliğimizi onlara göre mi şekillendiriyoruz? Akademideki eğitim sürecimde, Zap, Dersim ve Hecin’de yoldaşlarımız, siper yoldaşlarımız şehit düştü. Benimle aynı yüce ideali paylaşan yürekli insanlar, mücadelemizi yükseltmek ve zaferle sonuçlandırmak için savaş siperlerinde kendilerini feda ettiler. Ben de bu süreçte içindeki düşmanla amansız bir kavgaya girmiştim. Ve kazanmak zorundaydım. Bu süreçte özellikle Sarin yoldaşın şehadeti beni derinden etkiledi. Yoldaşımı uzun bir süre sonra yeniden görmüştüm, ama daha hasret gidermeden savaş cephesine uğurlamıştım ve bir süre sonra şehit düştüğü haberi gelmişti. Eskiden olsa, yoldaşlarla birlikte oturur ve onu birbirimize anlatır, anar ve ardından kavga sözümüzü yinelerdik. Bir de, güzel bir rakı içerdik herhalde, kendimizi avutur, unutmaya çalışırdık. Ertesi günlerdeyse hayatımıza kaldığımız yerden devam ederdik. Ama böylesi bir süreçten geçerken ona bağlılığımı nasıl gösterecektim, böyle mi? Yoksa içimdeki düşmanla girdiğim mücadeleden zaferle çıkarak onu onurlandıracak mıydım? Ben bu sefer ikincisini seçtim. Akademi sürecimi yeni ve daha ileri bir düzeyde kendimi örgütleyerek bitirdim.

“Yaşamı belirleyen bilinç değil, tersine, bilinci belirleyen yaşamdır” der Marx. Benim de, dil, üslup, tarz ve düşünüşümden başlayarak, değişmek için, yaşam tarzımdaki dönüşümü köklü ele almam gerekiyordu. Bu, Akademi ortamında nasıl olacaktı? Eğitimler, şimdiye kadar gördüğüm gibi, ezberle dayalı bir modelde değildi. Sadece anlatan değil, tartıştıran ve yöntem kazandıran bir tarz esas alınıyordu. Eğitimlerle paralel yürütülen ideolojik mücadele, düşünüş tarzımda köklü değişikliklere yol açtı. Eğitimlerden sonra yazdığımız eğitim raporları da, dersler üzerinde düşünerek sonuçlar çıkarmamıza yardımcı oldu. İdeolojik eğitimler partiyi daha yakından tanımamı, parti tarzı ve çizgisini daha iyi kavramamı sağladı. Bunlar, yaşama dair düşüncelerimi değiştirmeye, yoldaşlarla tartışma üsluplarımı, ilişkilenme biçimlerimi, yani pratiğimi değiştirmeye başladı.

Periyodik rapor, tekmil ve kadın özgürlük mücadelesi sistemleri, hem benim, hem de yoldaşların ve partinin, gelişimimi yönetmesinde oldukça etkiliydi. Değişimi ve dönüşümü kendiliğindenci bir sürece bırakmıyor, takip ederek ve denetleyerek örgütlenmesine zemin sunuyordu. Özellikle toplumsal cinsiyetçi rollerimle mücadelede en etkili silahım bunlar oldu. Bu sistemler ve Akademi ortamı olmamış olsaydı ya da süreç kendiliğindenci bir tarzla yönetilseydi, sorunlara zamanında, yerinde müdahale edilmeseydi, bu dönemin sonunda yüz yüze bakamaz hale gelirdik belki de.

Hayatımızdaki bazı anlar, dönemler bütün yaşamımızı belirler. Bütün yaşamımı etkileyecek olan bir dönemimi sizlerle paylaşmış bulunuyorum. Parti Akademisinde geçirdiğim günleri, burada tecrübe ettiğim yaşam pratiklerini unutmam mümkün değil. Temeli çok sağlam atılmış bir yapı gibi hissediyorum kendimi. Üzerine yüzlerce kat da çıksam sarsılmaz bir yapı. Ormanlıklar içerisinde, bir de güzel mütevazı bahçesi var. Ama etrafı duvarlarla çevrili görüyorum. Bu duvarları yıkıp ormanları kucaklamak da benim elimde, biliyorum.

M. Cihan

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

Partiden Öğrenmek

Kolektif ortamlarımızda, yayınlarımızda, eğitim çalışmalarımızda, ezcümle partili faaliyetin olduğu her alanda sıkça duyduğumuz kavramlardan biridir, parti tarzı.

Böyle sıkça duyduğumuz ve yine aynı sıklıkla kullandığımız parti tarzını günlük devrimci yaşamımızın, politik faaliyetlerimizin, yol gösterici gücüne, iradesine dönüştürebilmede başarı düzeyimiz ne? Partinin ve kendi devrimci gelişimimizin sorunlarına çözüm bulmada parti özdeneyimlerinden yeterince öğrenebiliyor muyuz? Öğrendiklerimizi günlük devrimci yaşamda ve politik mücadelede uygulama yeteneği gösterebiliyor muyuz? Politik aklımız ve eylemimiz parti tarzına uyumlu mu? Kuşkusuz bu sorular çoğaltılabilir. Ancak derdimiz, bu soruları çoğaltmaktan çok, kendi çalışma alanımızda parti tarzını kavramamızda özel bir rol oynayan bir eğitim çalışmasının ortaya çıkardığı sonuçları kolektifle paylaşmaktır.

Örgütsel perspektifler içeren kitabı kolektif çalışmalarda yer alan birçok yoldaş bilir. Bazı yoldaşların birden çok kez okuduğuna da şüphe yoktur. Ancak her yazısını kolektif eğitim ve kavrama konusu haline getirmek, kendi günlük politik-örgütsel faaliyetlerimizde uygulama başarısı göstermek bakımından kitaptan yeterince yararlanamadığımız ve onu adeta bir başucu kitabı kılamadığımız açıktır. Oysa önsözünde ifade edildiği gibi, "bu kitap partili militanların örgütsel çalışmalarında bir nevi kılavuz olması amacıyla derlenmiştir."

Alanımızda bireysel çalışma tarzından kolektif organ çalışması tarzına geçiş sorunlarının yaşandığı bir dönemde, kitap üzerine yaptığımız kolektif eğitim çalışmaları, bu sürecin hızla inşa edilmesinde tamamlayıcı bir rol oynadı. Daha önce biçimsel ve önemsiz gibi görünen bazı ayrıntıların organ çalışmasının olmazsa olmazı olduğunu kendi pratiğimizde deneyimledik.

Nedir bu günlük politik faaliyetlerimizin önemsiz gibi görünen ayrıntıları? Örneğin, düşünmenin devrimci bir eylem olduğunu, bir toplantının zihinsel ön hazırlığının toplantının veriminde ve pratik işlerin uygulanmasında ne kadar belirleyici olduğunu, küçük-büyük demeden yoldaşların yaptığı her görevin bilgisini teknil benzeri bir yöntemle çalışmadaki diğer yoldaşlara aktarmanın kolektif düşünme, davranma ve çözüm üretmede ne kadar etkili bir yöntem olduğunu, hesap verebilme ve hesap sorabilmenin vasat bir devrimciliği aşmada ne kadar önemli olduğunu kavradık bu eğitim çalışmasında. Tabiri caizse, günlük yaşamımız ve organ çalışmamız adeta ruhuyla buluştu ya da politeknik eğitimin verimli bir örneği oldu.

Örgütsel geçiş sürecinin, yani kurucu aşamının biçimselliği, yerini işlevselliğe bıraktı. Ve bu, kolektif devrimciliği üreten parti tarzının oturmasını sağladı.

İşlediğimiz konular, hem günlük yaşamın devrimci bir tarzda disipline edilmesinde, hem eğitim çalışmalarının sistematikleştirilmesinde, hem de organ çalışmasının niteliğinin yükseltilip sürekliliğin sağlanmasında düzenleyici bir rol oynadı.

Günlük yaşamın devrimcileştirilmesinden görevlerle kurulan ilişkiye, hazırlıktan planlamaya, uygulamadan denetime, disiplinden eleştiri-özeleştiriye, rapor sisteminden istihbaratın örgütlenmesine, her konunun bir diğeriyle doğrudan bağlı olduğunu görüp kavradık.

Kendi alanımız için bu eğitim çalışmasının en önemli kazanımlarından biri de, işleri planlamada daha ileri bir düzeyi yakalamamız oldu. Planlı ve hedefli çalışmanın, günlük yaşamı, mekansal ortamı ve yoldaşlık ilişkilerini görünür biçimde nasıl devrimcileştirdiğini gördük. Görece tecrit bir alanda olmamıza karşın, günlük yaşamın planlı ve amaçlı oluşu, tekdüzeliğin oluşmasının önüne geçti. Zaman ve mekan hep aynı olsa da, her gün bir çalışmaya ve önceden planlanmış devrimci görevlerin yapılmasına ayrıldığı için, kendini tekrar etme monotonluğunun oluşmasına fırsat verilmedi. İşin "sırrı", bakıldığında bire bir aynı gibi görünen işlerin ve bunlara ev sahipliği yapan günlerin hepsinin ayrı ayrı yaşanmasıdır. Çünkü zamanı dolduran mücadelenin çok yönlülüğüdür ve bunu da devrimci irade yönetmektedir. Buna zamanın öznesi olabilmek de diyebiliriz.

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

Detaylandırılmış bir planlama yapıp gerekli devrimci disiplin gösterildiğinde, zamanımızın ve devrimci enerjimizin, organ toplantılarından eğitim toplantılarına, denetim toplantılarından ikili görüşmelere, bireysel okuma çalışmalarından kolektif eğitim çalışmalarının ön hazırlığına, sosyal yaşamın görevlerinden doğal veya tanımlanmış devrimci görevlere değin her şeyin yapılmasına yetebileceğini gördük. Yine aynı şekilde, haftalık planlama aşamasında gündemde olmayan ve sonradan çıkan devrimci görevler söz konusu olduğunda, planda olanla planda olmayanı birbirinin karşısına koymadan, birkaç planı zamandaş bir biçimde hayata geçirilebileceğimizi pratikte deneyimlemiş olduk. Özcesi, planlı olanlar için zaman ve enerji sorunu yoktur.

Son sözü, kitabın önsözündeki iki cümleye bırakalım. “Bu kitap, deneyimi henüz çok sınırlı olan devrimciler açısından, öncelikle anlama ve öğrenme ihtiyacının karşılanacağı bir eğitim aracı sayılabilir. Ama aynı zamanda, en deneyimli devrimciler açısından da, kendi örgütçü pratiklerini değerlendirme süzgecinden geçirebilecekleri bir özdenetim aracı olarak görülmelidir.”

Zagros Serhat

Devrim Gecikmenin Sorumlusuyum

“Devrimcinin görevi devrim yapmaktır” demişti, Küba devriminin ölümsüz komutanı Ernesto Che Guevara. Devrimci, devrim mücadelesine girerken, ilk başta kendi benliğinde, kişiliğinde ve karakterinde bir devrim yaparak başlar mücadelesine. Yani kendini, eskiyi ve eskiye ait ne varsa yıkarak, yeniden kurar. Yeni insan değişiminin ve değiştirmenin öznesi ve öncüsüdür dercesine, bu kurma süreci süreklilik göstererek devam eder.

Devrimci birey, eğer hedefi devrim yapmaksam, kendinde yaptığı devrimle beraber, idealleri peşinde koştuğu devrimi de yapmak için, sürekli bu yıkmanın ve kurmanın –yani, *yapıcı* olmanın– düzeyini sorgulamak zorunda. Bu soruları sorarken, elbette karşısına yeni sorular çıkacaktır. Devrimci, devrimin ihtiyaçlarına ne kadar hakim? Ve bunu yaparken görevlerinin ne kadar bilincinde?

Çok çıkmassa da karşısına, daha doğrusu önüne çekmese de, devrimci kadronun bu soruları, değişen dünya düzeyinde sürekli kendisine sorması gerekmektedir. Devrimin ihtiyaçları vardır ve bu ihtiyaçları burjuvazi bize bahşetmez, bunlar yukarıdan da yağmaz, kendiliğinden bir anda ortaya çıkmaz. Böyle olmadığı içindir ki, ihtiyaçları karşılamakta zorlanırsınız, yakmak istediğimiz devrim ateşine odun taşımakta güçlük çekeriz. Ama nedense, sanki bizim görevimiz değilmiş gibi, ihtiyaçların karşılanmasını sürekli bir yerlerden bekleriz.

Olanak örgütlemek için kitle örgütlememiz gerektiğini biliriz, ama kitlemizin arasında yeni çıkacak olanaklara göz atmayız. Bir insanı sadece başış katkısında bulunan ve yayın okuru olarak görürüz, ilişkimiz bu sınırlılıkla süregider. Çevresinde kim var, aile yapısı nasıl, kulağına ne tür bilgiler çalınır, nerede çalışır, bunları deşmeyiz. Özellikle devrimci bir durumun yaşandığı, emekçilerde ve ezilenlerde hoşnutsuzluğun alabildiğine boy verdiği, çelişkilerin muazzam derinleştiği, yani kitlelerin bağrında sayısız potansiyel olanağın biriktiği böylesi bir dönemde, hala olanak yoksunluğunu tartışmamız, oturup üzerine tekrar tekrar düşünmemiz gereken bir sorunsaldır.

Mesela politik askeri cephemizden büyük beklentilerimiz vardır. Aynı zamanda, bu cephedeki yoldaşların gerçek koşullarından ve olanaklarından uzak tartışmalar yürütürüz. Ama politik askeri çalışmalarla, koşulları ve olanakları onların lehine çevirecek şekilde ilişkilendirip ilişkilendirmediğimizi kendimize hiç sormayız.

Nedir bunlar? Herkesin biliyoruz dediği şeylerdir aslında. Mesela her kitle örgütü çalışanı bir istihbaratçı mıdır? Elbette öyledir. Halk kitleleriyle iç içe olan, düşmanı en net izleyebilen ve onunla

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....

sık sık karşı karşıya gelen, kimin çeteci, kimin askeri malzeme tüccarı olduğunu duyan, kurşunun kaç para olduğunu bazen kahkahalı şakasını yapan bizleriz. Peki, bunları partiye ne kadar taşıyoruz?

En basitinden, bir kitle eylemine saldırmaya gelen faşist polis güçlerinin hangi güzergahı kullandığını ya da düşmanın nerelerde sabit kontrol noktaları kurduğunu neredeyse her gün görürüz, ama görür ve geçeriz, bu somut bilgileri raporlaştırmayı düşünmeyiz. Proleter devrimciler olduğumuzu söyleriz, fakat sınıf düşmanı politikalar izleyen sermaye tekellerinin ismini cismini deşmeyiz. Çağ teknoloji çağdır deriz, sosyal medyada sürekli gündemde olan çocuk istismarcısı politik islamcı “şeyhleri” ve kurumları araştırmayı dert etmeyiz. Kimin askeri araçların üreticisi olduğu ve bunları kaçta sattığı bir kahvede veya bir ev ziyaretinde sohbet konusu olur, biz duyarız ve ama bir kulaktan girip diğer kulaktan çıkar misali hareket ederiz. Bazen öyle durumlar olur ki, politik gündemde önemli bir yer tutan kadına yönelik şiddetin bir örneği, bir tecavüz olayı, çalıştığımız veya yakınında yaşadığımız bir semtte gerçekleşir, haberdar oluruz ve öfkeleniriz, fakat tecavüzcü erkeğin nerede oturduğunu, ne iş yaptığını, kimlerle görüşüğünü soruşturmayı akıl etmez, olayla kadın devrimi bakış açısından ilişkilenmez, bundan dolayı da bilgiyi partiye taşımayız. Sonra da, kitlelerin can suyu gibi ihtiyaç duydukları ve bekledikleri adaletle ilgili olarak, “kafe ortamlarımız”da, “Ah, parti bir şey yapsa” sözleri çınlar!

Oysa sen partinin gözüsün, kulağın, parti sendeki bilgidir, senden gelecek bilgiyle kitlelerin umudunu yeşertecek eylemdir. Sen yoksan, bilgi yoksa, “parti de eylem de yoktur”. Kitleler, parti nerede sorusunu sorabilir, ondan adalet talep edebilir, ama komünist bir devrim kadrosu böyle dışsal bir beklenti içine giremez. O, beklemek yerine, ne yapabilirim de partimin politik askeri savaş cephesinin etkin vuruşları için gereken olanakları ve bilgileri toparlarım diye harekete geçer.

Devrim mücadelemizin örgütsel cepheleleri ayrı ayrı olsa da, partili her komünistin kendini konumlandırışı bir nevi gerilla tarzı bakışı gerektirir. Enrique Lister, İspanya’daki gerilla savaşı deneyimlerden yola çıkarak, gerillalar için şöyle diyor: *Gerilla örgütlenme işinde, halkın sevgisini kazanmayı, halkın desteğini kazanmakla bir tutma yanılığısına düşmemek gerekir; bunlar ayrı ayrı şeylerdir, çünkü İspanya’da gerillacılar, kendilerine kahraman gözüyle bakan halkın sevgisini kazanmışlardı. Fakat sevgi bundan öteye geçmiyordu. Bu sevgi, hiçbir zaman, gerilla eylemleri için bir çeşit dayanak teşkil eden ve gerillacıların başlıca desteği olan bir yaygın ve cömert kitle işbirliği haline dönüşmedi.* Bu sözler silah elde savaşan gerilla için söyleniyor, fakat biz bunu kitle örgütçüsü açısından da düşünebiliriz. Halk içindeki kitle örgütçüsü, aynı zamanda, gerilla ile halkın bağına kuran bir köprü olduğunu bilmelidir. Yani o, kendi çalışmasını örgütlerken, gerillayı da örgütler. Kendi pratiğini kitle ile gerilla arasında sağlam bir köprü olarak gerçekleştirmezse, veri akışı asla mümkün olmaz. İşlenebilir bilgiler, istihbari olanaklar kitlelerin içinde potansiyel olarak vardır. Kitlelerin özgürlük umudu, kitlelerden edinilecek bu bilgi ve olanaklarla büyütülecektir.

Devrimci militan, gözünü kulağını sınırsızca açık tutarsa, politik mücadelenin, yani devrimci çalışmanın ihtiyaçlarına dar bir pencereden değil, parti toplamından bakarsa, savaşımızda sarsıcı başarıların önünü kimse alamaz. Bunu yapmamak, devrime gecikmek demektir. Devrimin zaferi, ancak ve ancak, her komünistin devrimin tüm ihtiyaçlarını karşılamayı dert etmesiyle mümkündür.

Volga Çınar

MLKP/KKÖ Açıklama Yıl: 2019 No: 3	<h2 style="margin: 0;">Ceren Güneş Ve Aynur Ada</h2> <h2 style="margin: 0;">Yoldaşlar Ölümsüzdür!</h2>
--	--

DKP(B)'den Ceren Güneş ve DKP-BÖG'den Aynur Ada yoldaşlar sömürgeci faşist Türk devletinin Rojava'yı işgal saldırısına karşı yürütülen büyük direnişte şehit düştüler.

Onlar, erkek egemen kapitalist sistemi ve onun içindeki her türlü "kolay" yaşam imkanlarını reddederek kendi tarihlerini devrimci tarzda gerçekleştirdiler. Rojava'da enternasyonal taburda onlarla birlikte savaştık ve devrimci pratiklerine tanıklık ettik. Savaş siperlerinde omuz omuza Rojava kadın devrimimizin savunmasında yer aldık.

Ceren ve Aynur'un; ataerkil burjuva düzenden kopuşun, kadına biçilen geleneksel rollerle keskin bir pratik hesaplaşmanın örnek devrimcileri olan bu iki öncü kadının idealleri ideallerimizdir. Bu idealler için her cephede savaş düzeyimizi yükselteceğimize ve onlara devrimci bağlılığımızı her adımda daha da güçlendireceğimize bir kez daha söz veriyoruz.

Genç yaşta partilerinin içinde stratejik görevler omuzlama sorumluluklarından, cüretlerinden, cesaretlerinden ve kararlılıklarından güç alacağız. Önderleşme ve komutanlaşma pratiklerinden öğrenecek, önderleşme tarzımızda bunu içermenin bütün imkanlarını zorlayacağız.

Rojava siperlerinde büyük bir özveri ve kararlılıkla savaşarak ölümsüzleşen tüm kadın yoldaşlarımızı bir kez daha selamlıyor, Aynur Ada ve Ceren Güneş şahsında sevgi ve bağlılıkla anıyoruz. Rojava'nın işgaline karşı savaşımında ölümsüzlüğe yürüyen bütün direniş kahramanlarına zafer sözü veriyoruz.

Ceren Ve Aynur Yoldaşlar Yaşıyor Kavga Sürüyor!

Yaşasın Rojava Devrimimiz!

Mevzi Mevzi Savunacak Ve Her Karış Toprağı İçin Savaşacağız!

Yaşasın Kadın Yoldaşlığı!

Yaşasın Kadın Devrimimiz!

10 Kasım 2019

MLKP/KKÖ

Kadın Önderliği

MLKP/FESK Açıklama No: 2019/1	<h2 style="margin: 0;">İşçilere Kadınlara Gençlere Yoksullara</h2> <h2 style="margin: 0;">Kalkan Faşist Elleri Kıracağız!</h2>
--	--

Adaletle Susamış İşçiler, Kadınlar, Gençler, Yoksullar!

Faşist şeflik rejimi, emekçilere, ezilenlere düşmanlıkta, kendinden önceki faşistleri geride bıraktı. Egemenliğini korumak için tüm umudunu faşist devlet terörüne ve yalana dayalı faşist psikolojik savaşa bağlamış durumda. En küçük bir demokratik hak ve özgürlükten bile ödü kopuyor. Toplantı, miting, yürüyüş, gösteri, sanatsal-kültürel etkinlikler, hatta basın açıklaması bile faşist saray polisinin saldırısına, faşist şefin birer emir eri olan valilerin yasaklamalarına uğruyor. Genel seçimler veya yerel seçimlerin sonuçları seçim hileleriyle, seçim yenilemeleriyle ve yüksek seçim kurulu eliyle bozulmamışsa, kayyumla ortadan kaldırılıyor. Söz, basın, toplantı, örgütlenme ve eylem hakkı talep eden işçiler ve ezilenler gözaltı, tutuklama, işten atma terörüne maruz kalıyorlar. Faşist saray ordusu ve saray polisi gün yirmidört saat bir işkence ve katliam makinası olarak çalışıyor.

Her onurlu işçinin, kadının, gencin, her emekçi köylünün, yoksulun, esnaf ve zanaatkarın, her aydın ve sanatçının kabul edeceği gibi, faşist şeflik rejimine karşı, ezilenlerin ve fakirlerin kendini askeri araçlarla savunması her zamankinden daha zorunlu, daha acil, daha kaçınılmazdır. Dünyanın hiçbir yerinde politik askeri mücadele olmaksızın faşizme karşı başarı kazanılamamıştır. Çünkü faşizm terör ve yalan üzerine kurulu bir rejimdir.

Fakirlerin ve ezilenlerin savunma ve hücum gücü olan, politik savaşımı askeri araçlarla yürüten FESK, 25 Eylül 2019 günü saat 7.20'de, Adana Yüreğir 'de faşist saray rejiminin polisine karşı bombalı bir saldırı gerçekleştirdi. Faşist şeflik rejiminin, ezilenlere ve yoksullara karşı sistematik terör uyguladığı, çok sıkı bir polis denetimi yürüttüğü Adana'daki eylemimiz düşmanı panikletti.

Baran Serhat, Diyar Xerîb, Taylan Kutlar ve Hıdır Çallı şahsında özgürlük savaşında toprağa düşen yoldaşların ve devrimci yoldaşların hesabının sorulması çalışmalarının ve Kayyum saldırısına karşı direnişin bir parçası olarak gerçekleştirdiğimiz eylemimiz, işçi sınıfı ve ezilenlerin faşizme cevabıdır.

Faşizme ve sömürgeciliğe karşı mücadelede, devrimin feda bölüğünün kent gerillası olarak üslendiğimiz devrimci görevleri yerine getirmeye devam edeceğiz!

İşçileri, kadınları ve gençleri FESK'e katkıda bulunmaya ve saflarına katılarak devrimi güçlendirmeye çağırıyoruz.

Şehitler Yaşıyor MLKP Savaşıyor!

İşçilere, Kadınlara, Gençlere, Yoksullara Kalkan Faşist Elleri Kıracağız!

MLKP Saflarında Birleşelim, Özgürlük Ve Adalet İçin Savaşı Yükseltelim!

26 Eylül 2019

**Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri
MLKP / FESK**

MLKP/FESK
Açıklama
No: 2019/2

Yaralı Gerillaya İşkence Yapan Alçaklar Hesap Vermeye Hazır Olun!

Yeni oluşturdukları üslerinde, yetersiz askeri donanımlarına rağmen, 1 Ekim akşamı, saat 20.10'a başlatılan faşist saldırıya silahlı direnişle meydan okuyan gerillaya, savunma imkanından yoksun kalmış ve yaralı haldeyken işkence yapan alçaklar, bilin ki, yalnızca öfkemizi körüklediniz, kararlılığımızı bileدیدiz.

Fırat Şeran yoldaşın bedenindeki 23 merminin, Ozan Sökmen yoldaşın bedenindeki 12 merminin, vasiyetlerini yerine getirmemeleri için yoldaşlarımızın ailelerini tehdit etmenin, Fırat'ın cansız bedenini kaçırap zorla defnettirmenin hesabını mutlaka ama mutlaka vereceksiniz. Son iki yıldır Mersin'de, Bursa'da, İzmir'de, Denizli'de, İstanbul'da, Antalya'da, Adana'da ve Eskişehir'de sizi korkuya boğan Kızıl Müfrezeleri hiç beklemediğiniz anlarda ve yerlerde yine karşınızda göreceksiniz.

Faşist şef Tayyip Erdoğan, cellatbaşı Süleyman Soylu ve tüm suç ortakları, unutmasınlar ki, fakirlerin ve ezilenlerin öfkesi asla dinmeyecek; Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri'nin devrimci adalet kararlılığı asla zayıflamayacaktır.

Ozan Sökmen ve Fırat Şeran yoldaşlar, bize, işçilerin, kadınların, gençlerin, ezilen halkların, ezilen ulusal topluluk ve inanışların, fakirlerin, çileli bir yaşama mahkum edilenlerin kurtuluş bayrağını devrettiler. O bayrak elden ele geçecek, tıpkı şu an görkemli Rojava direnişinde olduğu gibi umudun ve özgürlüğün silahı olarak dört bir yanda faşizmin ve inkarcı sömürgeciliğin kabusu olacaktır.

Tüm fakirleri ve ezilenleri, Ozan ve Fırat yoldaşların savunmasına katılmaktan büyük onur duydukları Rojava'da süren büyük antifaşist, antisömürgeci direnişe sahip çıkmaya, halk düşmanı faşist şeflik rejiminin sömürgeci işgal saldırısına karşı eylemler geliştirmeye ve gerillaya güç katmaya çağırıyoruz.

Ozan Sökmen Ve Fırat Şeran Yoldaşların Yolundayız!

Faşist Devletin Katlettiği Tüm Devrimcilerin, Tüm Fakirlerin Ve Ezilenlerin Hesabını Soracağız!

Yaşasın Rojava Ve Kuzey Suriye Halklarının Şanlı Direnişi! Yaşasın Rojava Devrimi!

13 Ekim 2019

**Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri
MLKP / FESK**

Açıklama
Yıl: 2019
No: 6

Devrimin Feda Bölüğü 25. Savaş Yılında Yine Genç Yine Boyun Eğmez! İşçi-Emekçi Meclisleri İktidarı Ve Sosyalizm İçin Savaşımı Yükseltelim!

Kardeşler!

25. savaşım yılını kutlayan partimiz, dünya karşıdevriminin mutlak bir zafer ilan ettiği yıllarda kuruldu. Dünya burjuvazisi, artık sömürenler hep sömürecek, sömürülenler hep sömürülecek diye nara atıyordu. Yerkürenin bu asalak, sömürücü ve zalim egemenlerine göre, artık zenginler hep zengin, yoksullar hep yoksul kalacaktı. Ezenler hep ezecek, ezilenler hep ezilecekti. Yeryüzü, işçiler, kadınlar, fakirler, kent emekçileri, köylüler, halk gençliği, ezilen halklar, ezilen inanışlar için sonsuz bir cehennem olacaktı. ABD jandarmalığında yeni bir dünya düzeni kurulacak, bu yeni dünya düzeninde, işçiler ve ezilenler seslerini çıkarmaya, onur ve özgürlükleri için, yeni bir hayat ve yeni bir yeryüzü için savaşmaya cesaret edemeyecekti. İdeolojiler ölmüş, tarih bitmişti!

10 Eylül 1994'te kuruluşunu ilan eden MLKP, dönemin koşulları altında dünya burjuvazisine bir meydan okuyuş, onun tüm bu yalan ve demagojilerine, yok etme tehditlerine verilen komünist bir cevaptı. Kapitalizmin sömürü ve zulüm dünyasına duyulan haklı ve insani nefretin haykırılmasıydı. Yerkürenin değişik köşelerinde özgürlük ve sosyalizm özlemiyle mücadele yürütenlere coşkulu bir kardeşlik eliydi. Dünya işçi sınıfının devrimci eyleminde kazanılmış yeni bir kızıl mevziydi.

Kardeşler!

Birlik devriminin zaferiyle kuruluşunu ilan eden MLKP, 90'lı yılların ilk yarısında devrim mücadelesini sınır tanımaz bir faşist terörle, işkenceyle ve çeşitli kontrgerilla yöntemleriyle ezmeye odaklanmış; komünist ve devrimcileri burjuva yasalçılığa zorlayan faşist diktatörlüğe açık, cüretli bir meydan okumaydı. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da hüküm süren kapitalist sömürü düzenine ve inkarcı sömürgeciliğe vurulmuş bir darbeydi. Daha donanımlı, daha güçlü, daha etkili bir savaşımın yürütüleceğinin ilanıydı. Tasfiyeciliğe karşı kurulmuş güçlü bir barikat, adanmışlığın, feda ruhunun, ölümsüzlerin ideallerine bağlılığın yeni bir düzeyine sıçrayıştı.

Kardeşler!

MLKP, emekçi solu, 1974 sonrası devrimci hareketi egemenliği altına alan grupçuluk ve ilkesiz ayrılıkçılıktan kopuşa çağırarak bir hamle, bir zihniyet devrimiydi. "Devrim", "parti", "siyasi önderlik ve siyasi mücadele anlayışı, tarzı", "strateji", "birleşik cephe", "enternasyonalizm", "kadın özgürlük mücadelesi", "teori ve teorik üretim" konularında verili kavrayış ve birikimin derinleştirilmesi ya da kopuş içinde yeniden oluşturulmasıydı. MLKP, şovenizme ve sosyal şovenizme karşı bir dalgakırandı. Enternasyonalizm ile sosyalist yurtseverliğin yoldaşlaşmasının, birleşik devrimin bayrağıydı. Marksist leninist bir öncü olma, devrimi örgütlenme iddiasıydı. Dünya komünistlerini Ekim devriminin açtığı yoldan yürümeye, yeni bir komünist enternasyonal kurmaya, "tartışma ihtiyacı duyulan tüm temel sorunları birlikte tartışmaya" coşkulu bir davetti.

Kardeşler!

Düşmanın aralıksız saldırıları, ödenen ağır bedeller, işçi sınıfının ve halkın faşist terör altında dönem dönem uzun süren suskunluğu, tasfiyecilik salgını, kendi eylemindeki zayıflıklar, başarısız anlar ve süreçler, MLKP'nin iradesini kıramadı. Onun kendini daha güçlü tarzda üretmesini engelleyemedi.

MLKP, savaşımının 25 yıllık akışı içinde, 20. yüzyılın sonu ve 21. yüzyıl şartlarında yetersiz kalan, illegalitenin eski yöntem, teknik ve tarzıyla kopuşmakta ağır kaldığı, önderliğini koruyamadığı, leninist parti modelini yeni koşullara cevap verecek yönde geliştirecek yapısal dönüşüm adımlarında geciktiği, politik mücadele tarzını zayıflattığı, taktiklerini yetkinlikle uygulayamadığı anlar, süreçler yaşadı. Fakat bunlar onun, çizgi sürekliliğini ve örgütsel sürekliliğini kazanma iradesini, sınırlarını aşma perpektif ve azmini, devrimci görevlerini kavrama yeteneğini

darbeleyemedi. Düzeyi ve konusu ne olursa olsun, “yenilgiye yenilmek yok” şiarını rehber edinmiş bir parti olarak, başarısızlıklarını ve yetersizliklerini ferah biçimde ortaya koyma ve duruma meydan okuma yolundan ilerledi. Eleştiri-özeleştiri kurumunu işleterek ve devrimci iradesiyle bunların üstesinden geldi.

MLKP, 10 Eylül 1994’ten 10 Eylül 2019’a, işçi sınıfının ve ezilenlerin sorunlarını, taleplerini, özlemlerini gündemleştiren bir hatta savaşım yürüttü. Mücadelenin ön saflarında mevzilendi. Feda ruhuyla savaştı. İşçi sınıfı ve ezilenlerin kurtuluşu uğruna, özgür ajitasyon-propaganda çalışmalarında, düşmanın gözaltında kaybetme saldırılarında, savaş hazırlıklarında, 1 Mayıs alanlarında, Avrupa sokaklarında, ölüm oruçlarında, işkencehanelerde, devrimci hücumlarda, sokak çatışmalarında, kuşatılmış üslerde, dağlarda, Ankara Gari’nda, Suruç’ta, Rojava ve Medya Savunma Alanları’ndaki savaş cephelelerinde kanını döktü. Gaziler verdi. Binlerce militanı, taraftarı, sempatanı işkencelerden, hapishanelerden geçti. Ve bütün bu ateş altında yürüyüşte düşmandan hesap sordu, bedel ödetti. Zindanları birer direniş mevzisine ve devrimci eğitim okuluna, mahkemeleri, faşizmin, inkarcı sömürgeciliğin, kapitalizmin teşhiri, özgürlük ve sosyalizmin, öncünün ve mücadelesinin propaganda imkanına dönüştürdü.

Kendini var ettiği ve onu sınavdan geçiren 25 yıl gösterdi ki, MLKP marksist-leninist bir öncüdür. Devrimcidir. Yenilenme gücüne sahiptir. Halk sevgisiyle doludur. Ölümsüzlerde simgelenen ideallere sımsıkı bağlıdır. Savaşma irade ve azmini yeniden ve yeniden üretme yeteneğindedir. Umudu ve geleceğe inancı dipdirdir. İki ülke gerçeğini özümsemiş, Türk ve Kürt uluslarından ve değişik ulusal topluluklardan işçi sınıfının birleşik örgütlü müfrezesidir. Halkların eşitliğinin bayraktarıdır. Gittikçe büyüyen, yetkinleşen bir kadın devrimi gücüdür. Lgbti+’lar üzerindeki insanlık dışı baskı ve zulme dur deme kararlılığıdır. Kapitalizmin, doğal ve tarihi çevreyi tahrip etmesine, yıkmasına, yerküreyi gelecek kuşakların elinden çalmasına karşı mücadele siperidir. Dünya devrimi perspektifine sıkıca bağlı bir enternasyonalist, dünya proletaryasının komünist ordularından biridir.

Bütün bunlar, MLKP’nin teorik görüşlerinde, çizgisinde, 6. Kongre’sinde en yetkin biçimini alan program ve tüzüğünde somuttur. Ve kuşkusuz en önemlisi, asıl denek taşı olan pratiğinde, eyleminde test edilmiş, sınanmıştır.

Kardeşler!

MLKP, politik savaşımın yasal ve yasadışı, barışçı ve kitle şiddetine dayalı, silahsız ve silahlı biçimlerini kaynaştırma, mücadele biçim ve araçlarının birbirini bütünlemesi hattında savaşım yürüttü. Yüzü içe, partiye değil, kitlelere, onların sorunlarına, taleplerine, özlemlerine dönük oldu.

Gazi ayaklanması. Gezi Haziran ayaklanması. 6-8 Ekim Kobanê serhildanı. Rojava devrimi. Kayıplar kampanyası. Sultanbeyli baskını. Nato İstanbul toplantısına karşı kampanya. Kobanê’nin yeniden inşası kampanyası. Sivil faşist çetelere karşı kampanyalar. Özyönetim direnişlerini sahiplenme eylemleri, Nusaybin özyönetim direnişi içinde yer alma pratiği. Canlı kalkan, anadilde eğitim, eşit, adil, demokratik barış kampanyaları. İşçi grev ve direnişlerinin, işyeri işgallerinin başarısı için kampanyalar. İş cinayetlerine karşı kampanyalar. Kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetlerine karşı kampanyalar. Özsavunma yapan tutsak kadınların serbest bırakılması eylemleri. İşçilere dayatılan, kadınlara dayatılan yeni kölelik yasalarına karşı kampanyalar. Sel baskınına uğrayan, deprem yıkıntıları altında kalan emekçilerle, yoksullarla dayanışma kampanyaları. Söz, basın, örgütlenme, toplantı ve eylem özgürlüğüyle bağlı demokratik hakların genişletilmesi kampanyaları. Zam-vergi soygununa karşı kampanyalar. Semtlerdeki fiziki, ruhsal ve ideolojik çürütme çetelerine karşı kampanyalar. Öğrenci gençliğin lise ve üniversitelerdeki değişik taleplere dayalı kampanya ve eylemleri. Gecekondu yıkımlarına karşı direnişler, barikat savaşları. Alevi inanışına eşitlik ve tek tek Alevi taleplerinin kabul edilmesi eylemleri. Doğal ve tarihi çevreye dönük kapitalist saldırılara karşı eylemler. 1 Mayıs’lar. YÖK’e karşı sokak çatışmaları. Seçim kampanyaları. Zindanlarda barikat eylemleri. Zindanlardan sokaklara taşan süresiz açlık grevi direnişleri ve ölüm orucu saldırıları. Ölümsüzlerin uğurlanması eylemleri. Ve işçi sınıfının, ezilenlerin tek tek politik, ekonomik, akademik sorunları, talepleri temelinde durdurak bilmeyen irili ufaklı yüzlerce politik pratik.

MLKP, grupçuluk ve ilkesiz ayrılıkçılık karşısında kazandığı ve ikinci bir örneği hala yaratılamayan birlik devrimi adımı gibi, bu 25 yıllık dönemde, birleşik cephe konusunda da, somut koşullardan ve ihtiyaçlardan hareket eden görüşler geliştirdi. Eylem birlikleri ve güç birlikleri konusundaki kararlılığını, birleşik demokratik cephenin ve birleşik devrimci cephenin kurulması çabalarıyla birleştirdi. Pratik olarak gündeme girdiğinde, birleşik demokratik cephe ve birleşik devrimci cephe adımlarının en ön saflarında yer aldı. Her iki cephenin gelişimi ve sağlanmaşması için özverili oldu, emek harcadı.

MLKP, marksist-leninist bir perspektifle, kapitalizmin emperyalist küreselleşme evresinin, burjuvazi ve kapitalizm için anlamını, işçiler ve ezilenler bakımından hangi yeni politik, iktisadi, sosyal koşulları doğurduğunu hem programatik, hem de güncel politik mücadele açısından ele alma sorumluluğunu omuzladı ve başarıyla yerine getirdi.

MLKP, cins çelişmesine dair temel marksist-leninist perspektiflerden ve sosyalizm deneylerinden hareketle kadın komünistlerin öncülüğünde, kadın örgütü, kadın devrimi, eş temsiliyet, konularında yeni bir düzeye ulaşmayı başardı. Bunu örgütsel ve programatik çerçeveye kavuşturdu. Eşbaşkanlık kurumu bunun en canlı ifadelerinden biri oldu.

MLKP, yapısı ve işleyişiyle leninist parti modelini dönemin ve sınıf mücadelesinin ihtiyaçları, görevleri temelinde geliştirmeyi, örgütler ve cepheler toplamı olarak parti formunu kazanmayı başardı.

MLKP, faşizm koşullarının yol açtığı tüm dezavantaj ve zorlu engellere karşın, sosyalist demokrasi ve kolektivismi yüksekte tuttu, onları güçlendirmenin yol ve imkanlarını aramaktan yorulmadı. Komünist öncü bu 25 yılda, seçilmiş delegelerin katılımıyla 6 Kongre, 3 merkezi konferans topladı. Aynı dönemde MLKP Kürdistan Örgütü 1 Konferans örgütlerken, Rojava Örgütü devrim koşullarında 1. Konferansı'nı gerçekleştirdi. KGÖ'müz kuruluşundan sonra 4 Kongre örgütledi. Komünist Kadın Örgütü şimdiden 2 Konferans toplama başarısına ulaştı. MLKP, kendini Kongre ve Konferans kararları temelinde yönetme hattından ilerleyerek yoluna devam ediyor.

Kardeşler!

Partimizin 25. kuruluş ve savaşım yılını kutlarken, öncü kadın ve erkek işçiler başta olmak üzere, işçi sınıfını komünist öncünün bayrağı altında toplanmaya, devrimin önderliği görevini omuzlamaya çağırıyoruz.

En büyük gücünü işçilerin oluşturduğu, tüm ezilenleri, faşist politik islamcı şeflik rejimine, inkarcı sömürgeciliğe, kapitalizme, erkek egemenliğine karşı mücadeleyi yükseltmeye, Türkiye ve Kürdistan Halk Cumhuriyetleri Birliğini kurmak, Rojava'nın sosyalist geleceğini hazırlamak, bölgesel demokratik ve sosyalist federasyonlar hattından devrimi ileri taşımak yolunda kuruluşunun 25. yılında daha büyük bir savaşım isteği, ruhu ve yönelimiyle donanmış bulunan MLKP'nin saflarında birleşmeye; Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri-FESK'i, Kürdistan Örgütü'nü, Komünist Gençlik Örgütü'nü ve kadın devriminin öncüsü Komünist Kadın Örgütü'nü güçlendirmeye çağırıyoruz.

Özgürlük Ve Sosyalizm İçin Toprağa Düşenlerin Yolundayız!

Zafer, Zafer, Zafer! Şan Olsun Devrimin Feda Bölüğüne!

Özgürlük, Adalet, Halklara Ve Kadınlara Eşitlik!

Devrimin Zaferi İçin Yaşasın MLKP!

Tek Yol Devrim, Yaşasın Sosyalizm, Yaşasın Kadın Devrimi!

Yaşasın Dünya Devrimi!

4 Eylül 2019

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama
Yıl: 2019
No: 7

Faşist Katliamlar Gerillayı Durduramaz! Bedel Kapılarından Geçerek Yürüyoruz! Halk Düşmanlarına Hakettikleri Bedeli Ödeteceğiz!

İşçiler, kadınlar, gençler, yoksullar, çile içinde bir hayata mahkum edilenler!

Faşist şeflik rejiminin ırkçı, faşist, tecavüzcü ve işkenceci özel polisi Eskişehir'de, iki yoldaşımızı, FESK'in iki başeğmez gerillasını katletti. Her ikisi de MLKP üyesi olan, FESK komutanlarından Ozan Sökmen ve FESK gerillası Fırat Şeran yoldaşlar "ya özgürlük ya ölüm" kararlılığını bir kez daha kanlarıyla yazdılar. Kuşatılan üslerindeki pratikleriyle, Yeliz'in, Şirin'in geleneğine yeni bir halka eklediler.

Ölümsüzlükle sonlanan kısa ömürlerine sınırsız bir hayat sığdıran Ozan ve Fırat yoldaşlar, İstanbul'dan Şengal'e, İzmir'den Rojava'ya geniş bir coğrafyada devrim için dövüştüler. Hüseyin Demircioğlu Akademisindeki savaş hazırlığında ter döktüler. Kent gerilla hareketini büyütmek için zorlu engelleri aşarak Türkiye kentlerine döndüler. Büyük bir kararlılıkla, feda ruhuyla, yılmazlıkla, gerilla yaratıcılığıyla savaşım yürüttüler. Onlar, son olarak 16 Mayıs'ta Antalya'da teknik bir sorunun sonuç almayı engellediği sabotaj eylemiyle düşmana korku vermiş, yeni çalışmalara girişmişlerdi. Adana eylemiyle, faşist katiller sürüsünün korkularını büyüttüler. Öyle ki, dünya palavra şampiyonu ve Saray'ın kuduz köpeği Süleyman Soylu Adana'da "özel hareket" adlı, işkenceci, yargısız infazcı, tecavüzcü halk düşmanlarının yedikleri darbeyi gizlemek için yalan üzerine yalan söylemeye devam ediyor.

Ozan Sökmen, yoldaşlarının Deniz Erbay'ı, Rojava'nın, Şengal dağlarının Diren Güney'i, 1991'de Kürt-Alevi halkımıza mensup bir ailenin çocuğu olarak İstanbul'da doğdu. Lise son sınıfta, 2010 yılında İstanbul'da KGÖ'ye katıldı. Kısa süre içinde milis çalışmalarında yer aldı. Liseden sonra devrimciliğini parti görevleri üslenerek sürdürdü. Devrimin ihtiyaçları ve partinin çağrısıyla bir yıl süreyle İstanbul dışında çalışma yürüttü. Faşizme, sömürgeciliğe ve kapitalizme karşı KGÖ saflarında mücadele ettiği dönemden itibaren, politik askeri cephede yer alma talebini yükseltti. Bunu dile getirmekten hiç vazgeçmedi.

Bu isteği, devrimin savunulmasında yer almak üzere, 2014 güzünde Rojava'da görevlendirilmesiyle gerçekleşti. Rojava'nın değişik cephelerinde, büyük bir kararlılık ve atılganlıkla savaşım yürüttü. Şengal'in özgürleştirilmesi savaşımına katılan parti birliği içinde de yer aldı. O günlerde büyük bir coşkuyla şunları haykırdı:

"Partimiz MLKP savaşçısı olarak Şengal'de bulunuyorum ve bundan çok onur duyuyorum. Buraya, Ezidi halkımızın katliamını engellemek için partimiz MLKP tarafından parti programı ekseninde gönderildik. Partimizin savaşımı onurlu mücadelesini Şengal dağlarına taşıdık. Bu mücadelemizi Kobanê'de, Rojava'da, Şengal'de devam ettiriyoruz. Şimdi Şengal'i kurtarma çalışmalarımız devam ediyor. Şengal merkezine girmiş durumdayız. Şengal'i özgürleştirdikten sonra bu mücadeleyi her yerde yaymaya devam edeceğiz."

Ozan Sökmen, yoldaşlarının Diren'i, can bedeli bir savaşımın ve Hüseyin Demircioğlu Akademisi'deki sürecin ardından, faşizmin tuzaklarına, katliam tehditlerine aldırmadan, her tür engeli aşarak FESK'le buluştu. Değişik kentlerde gerilla çalışması yürüttü. Kararlı, gözüpek, iradesi berrak, kent gerillası koşullarına adaptasyonu güçlü bir komünist gerilla olarak öne çıktı. Kimileri düşmana darbe vuran, kimileri teknik yetmezliklere bağlı nedenlerle hedefine ulaşamayan değişik eylemlere katıldı. Gelişimiyle FESK Komutanı olma onurunu kazandı. Kızıl Müfreze onun komutasında, düşman engeli tanımaz bir ruhla çalıştı.

Fırat Şeran, yoldaşlarının Azad Serhildan'ı, Kürt-Sünni halkımıza mensup ailenin bir çocuğu olarak, 9 Nisan 1988'de, Urfa-Viranşehir'de doğdu. 19 yaşındayken, 2007'de İstanbul Esenler'de parti saflarına katıldı. Öncesinde de, bir liseli genç olarak örgütlü politik mücadele yürütmüştü. Parti saflarında savaşım verdiği 12 yıllık dönemde İstanbul'da, Kocaeli'de, İzmir'de değişik devrimci görevler omuzladı. Haziran 2012'de, İstanbul'da yeraltı çalışması içinde tutsak düştü. İki yıllık hapisliğin ardından dosdoğru mücadeleye koştu. Bir süre gençlik içinde faaliyet yürüttükten sonra, politik askeri çalışma talebinde bulundu. Savaş hazırlıkları için Hüseyin Demircioğlu Akademisi'ne gitti. Rojava devrimi savunmasına katıldı. Faşizmin tüm engellerini aşarak, FESK'in kent gerilla

mücadelesi içinde yer almak için, özgür alanlardan Türkiye kentlerine geçti. İçinde yer aldığı Kızıl Müfrezenin düşmana darbeler indirmesi için güçlü bir disiplin ve feda ruhuyla çalıştı.

Kent gerillası için zorlukları artan koşullarda, ölümsüzlerin, devrimin, partinin çağrılarına devrimci cevaplar vermek için feda ruhunu yüksekte tutan, aynı koşullarda ideolojik-siyasi ve teknik gelişim için yorulmak bilmez bir çaba sergileyen, işçi sınıfının ve ezilenlerin çığlıklarına yankı olmak için canlarını ortaya koyan, Ozan ve Fırat yoldaşların, parti üyesi iki yiğit gerillanın, iki başeğmez FESK savaşçısının anısını yaşatacak, faşist sömürgeci düşmana bedel ödetmekte duraksamayacağız.

Bir kez daha başta işçi ve öğrenci gençlik olmak üzere, emekçileri ve ezilenleri FESK'i güçlendirmeye çağırıyoruz. FESK'e istihbarat sağlayalım, silah desteğinde bulunalım, saflarında yer alıp savaşalım.

Ozan Sökmen Ve Fırat Şeran Yoldaşlar Yaşıyor MLKP Savaşıyor!

Ölümsüzlerin Yolundan İleri!

Şan Olsun FESK'e! Şan Olsun Komünist Gerillaya!

Faşist Katillerden Mutlaka Hesap Soracağız!

2 Ekim 2019

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama
Yıl: 2019
No: 8

İşgal Ve Soykırıma Geçit Vermeyelim! Rojava Devrimine Barikat Olalım!

Türk burjuvazisinin faşist sömürgeci devleti, Rojava devrimine saldırı için mevzilenmiş durumda. Rojava'yı işgal etmeyi, Kürt halkını soykırımdan geçirmeyi, özgürlük bayrağını yükselten Arap halkımızı ezmeyi, demokratik haklarını kazanmış, Süryani, Ermeni, Çerkes ulusal topluluklarını boyunduruk altına almayı hedefliyor. İdlib ve diğer alanlarda yuvalanmış, TC işbirlikçisi, yağmacı, tecavüzcü, işkenceci öso ve diğer çetelere dayanarak, önce Rojava ve Kuzey Suriye'de, giderek de Suriye'nin geri kalanında egemenlik kurmayı planlıyor. "Geçici Suriye hükümeti ve milli ordu" adına Urfa'da düzenlediği toplantı bunun ilanıdır. İnkarcı sömürgeci faşist rejimin sonraki hayali ise Medya Savunma Alanlarının işgalidir.

Rusya ve ABD, ırkçı sömürgeci saldırının önünü açarak, faşist politik islamcı Erdoğan rejimiyle suç ortaklığı yapacaklarını gösterdiler. Almanya, Fransa ve diğerleri de aynı yolu tuttu. Esad rejimi ise, Kürt ulusal mücadelesinin ve özgürlük cephesinde birleşmiş Arap halkımızın ezilmesi hedefiyle sömürgeci işgali seyretme, bir başka ifadeyle fiilen destekleme eğiliminde.

Dünya işçi sınıfı, ezilenler ve yoksullar, faşist sömürgeci Türk devletinin, Rusya ve ABD'nin himayesindeki saldırısı karşısında tek yumruk, tek barikat olmalıdırlar. Çünkü, soykırımcı işgal saldırısı başladığı andan itibaren, Rojava ve Kuzey Suriye'de, özgürlükle faşizm, halkların eşitliği ve kardeşliğiyle inkarcılık ve sömürgecilik, kadın özgürlüğüyle erkek egemenliği, insanlık onuruyla insanlık onuruna düşmanlık, adaletle adaletsizlik, mazlumla zalim karşı karşıya gelecek ve savaşacaktır.

Bu savaş, yalnızca Rojava ve Suriye'de değil, ön Asya'dan Kıbrıs'a, Ortadoğu'dan Kuzey Afrika'ya geniş bir coğrafyada, işçilerin, kadınların, gençlerin, yoksulların geleceğini derinden etkileyecek sonuçlara yol açacaktır. Rojava devriminin, Rojava ve Suriye Özgürlük Cephesinin zaferi, bölgedeki devrimci durumun şiddetlenmesini, özgürlük savaşımının yeni bir atılıma geçmesini koşullayacak, tüm dünyaya umut, mücadele azmi ve ileri yürüme cesareti taşıyacaktır. İnkarcı, soykırımcı, sömürgeci faşistlerin kazanması, salt Rojava ve Suriye'de değil, Filistin'den Hindistan'a, Kolombiya'dan, Filipinler'e özgürlük mücadelesi uğruna ödenecek bedelleri çok daha ağırlaştıracaktır.

Başta Türk, Kürt ve Arap halkları olmak üzere, dünyanın her yanından işçileri, kadınları, gençleri, emekçileri, yoksulları, işsizleri, aydın ve sanatçıları, Rojava ve Suriye'de, özgürlük, adalet, kadınlara ve halklara eşitlik için savaşacak olan ilericilere, yurtsever devrimcilere ve komünistlere omuz vermeye, faşizme, soykırıma ve işgale karşı tek yumruk, tek barikat olmaya çağırıyoruz. Savaşçı,

doktor, sağlıkçı, basın emekçisi olarak Rojava'ya giderek, bulunduğumuz alanlarda gösteri, yürüyüş, grev, boykot, miting örgütleyip katılarak, dünyanın her köşesinde TC devletinin temsilciliklerini işgal ederek, uluslararası limanlardan yürüttüğü ticareti engelleyerek Rojava devriminin savunulması, Rojava ve Suriye Özgürlük Cephesinin zaferi için ayağa kalkalım.

Faşizme, Soykırıma Ve Sömürgeci İşgale Karşı Rojava Devrimiyle Omuz Omuza!

Daiş'i Yenilgiye Uğratan Rojava Devrimine Borcumuzu Ödeyelim!

Dayanışma Ezilenlerin İnceliğidir Dayanışmayı Yükseltelim!

Yaşasın Direniş Yaşasın Zafer!

7 Ekim 2019

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama

Yıl: 2019

No: 9

Yaşasın Sosyalizm! Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

İşçiler, kadınlar, gençler, tüm ezilenler!

Partimiz, teorik-ideolojik kapsamlı bir gündem etrafında 4. Merkezi Konferansı'nı gerçekleştirdi. Sosyalizmin Geçmişi Ve Geleceği adıyla toplanan konferansımız, MLKP'nin, 102. yıldönümünde Ekim Devrimine, insanlığın kurtuluşunun o sönmez meşalesine verdiği bir coşkulu selam, bir devrimci bağlılık sözüdür.

Partimizin kurulduğu yıllarda, dünya burjuvazisi "sosyalizm öldü", "tarihin sonu geldi", "kapitalizmin ebedi olduğu kanıtlandı" türü yalan ve demagojileri sınırsızca ve aralıksız propaganda ediyordu. Durum, yalnızca, SSCB ve Varşova Paktı içinde, adlarından ve amblemlerinden başka sosyalizmle, komünizmle ilgileri kalmamış partilere dayalı iktidarların yıkılışından ibaret değildi. Sosyalist Arnavutluk, AEP eliyle içteki burjuva düzen güçlerine ve emperyalist destekçilerine teslim edilmiş, sosyalizm utanç verici biçimde yenilgiye uğratılmıştı. Güney Amerika'dan Asya'ya, Avrupa'dan Afrika'ya dört bir yanda, komünist ve devrimci partiler sert bir irade kırılması yaşamış ve dizginsiz bir tasfiyeciliğe girişmişlerdi. Bu parti ve gruplar illegal varoluşlarını sonlandırmış, kent ve kırdaki gerilla güçlerini dağıtmış, devrim hedefinden vazgeçtiklerini ilan etmiş ve burjuva demokrasisine teslim olmuşlardı. Bu akıntıya karşı duran partilerin bir kısmı ise, saflarındaki kuvvetlerin şu ya da bu kısmının tasfiyecilik salgınına kapılmasını önleyememiş, ağır güç kayıplarına uğramışlardı. Dünya işçi sınıfı ve umudunu sosyalizme bağlamış ezilen emekçi kitleler, ağır bir moral bozukluğu, inanç sarsılması ve umut kırılması girdabına sürüklenmiş, burjuva ideolojik hegemonyaya direnemez hale gelmişti.

MLKP, işte bu koşullarda, burjuva dünyaya bir meydan okuyuş, sosyalizm savaşımına, sınırsız, cins ayrımsız bir dünya özlemine adanma gücü olarak kuruldu. "Yok edin insanın insana kulluğunu/bu davet bizim" çağrısına Marksist Leninist bir cevap olarak öne atıldı. Sosyalizmin kazanımlarını kararlılıkla savunma, inşa süreçlerinin derslerini özümseme, aşılması gereken anlayış ve pratikleri kavrama, aydınlatma hattını yol eyledi.

Partimiz, bu yürüyüşün bir uğrağı olarak, biriktirdiklerini gözden geçirmek, kolektivizmin artıcılığıyla berraklaştırmak, daha ileri bir kavrayışın imkanlarını güçlendirmek için, 8-12 Mayıs 2019'da, Sosyalizmin Geçmişi Ve Geleceği adıyla 4. Merkezi Konferansı'nı topladı. Konferansın beş temel başlıktan oluşan gündemi enerjik, verimli, geliştirici tartışmalarla ele alındı.

Kardeşler!

MLKP için, marksist leninist teori, bir doğma değil, eylem kılavuzudur. Canlı ve dinamiktir, gelişime ve yenilenmeye açıktır. Partimiz, hem savaşan, hem de devrimci savaşımının bütün sorunlarını devrimci tarzda düşünen bir partidir. MLKP, faşist şeflik rejimine karşı dışı dış dövüşürken, Rojava siperlerinde can feda savaşırken, bir yandan da, sosyalizm deneylerini tartışma görevini önüne çekmiştir. Partimizin hem eylemi, hem de teorisi, birbirini bütünleyerek, devrimin ve sosyalizmin zaferine odaklanmıştır.

Bu çizgide hareket ettiğindendir ki, MLKP, meseleyle, bir akademik çalışma veya tarih tartışması olarak değil, öncelikle, güncel sınıf savaşımının politik ve ideolojik-teorik görevlerine marksist leninist

cevaplar vermek amacıyla ilişkilendirilmektedir. Bu amaç, devrimimizin zaferinden sonra, sosyalizmin deneylerine dayanarak, gerek içte, gerekse uluslararası alanda izlenecek çizgi, geliştirilecek pratik için güçlü perspektifler, teorik, programatik dayanaklar hazırlama hedefince bütünlenmektedir. Partimiz, sorunun dünya komünistlerinin birleşik çabalarına, bu ölçekte bir kolektivizme ihtiyaç duyduğunun bütünüyle bilincindedir. 4. Konferansımız, MLKP'nin, enternasyonal komünist hareketin bir bölümü olarak, üzerine düşen görevleri omuzlama, sorumluluklarını yerine getirme kararlılık ve iradesinin ifadesidir.

Konferansımız, bir veya birkaç ülkede devrimin zafere ulaştırılması imkanının devam ettiği; üretim araçlarının kolektifleştirilmesi; proletarya diktatörlüğü; sosyalizmin kuruluşu; bu kuruluş eyleminin, kadın özgürlüğü, enternasyonalizm ve sosyalist demokrasiyle derinleştirilmesi; komünizm hedefinin ideolojik ve politik varoluşa kılavuzluk etmesi konusunda yön ve irade birliğini ilan etti.

Bu çerçevede sosyalizm deneylerine sorular soran konferansımız, "parti, devlet, kitleler" ve "kadın özgürlüğü" konularında başarılanın ötesine geçmenin, bir bölümü tarihi koşulların, bir bölümü görüş açısının ürünü olan hata ve yetmezlikleri aşmanın zorunluluğuna dikkat çekti. Bu aşma eyleminin, örgütsel mekanizmalar oluşturmak ve sosyalist yasallığı buna uygun biçimde düzenlenmek dışında başarılamayacağını vurguladı.

MLKP 4. Konferansı, enternasyonalizmin, devrim mücadelesi yürüten partiler kadar, sosyalist toplum ve devletler için de temel bir ilke olduğunu kuvvetle vurguladı. Belirli tarihi durum ve ihtiyaçların koşullamasıyla, burjuva dünyanın şu veya bu temsilcisiyle veya gücüyle yapılan geçici anlaşma ve uzlaşmalar biçimindeki pratiklerin teorileştirilemeyeceğine, tersine, onların, aşılması gereken geri adımlar veya uzlaşmalar olarak açıkça ilanının zorunluluğuna dikkat çekti. Uluslararası komünist hareketin sosyalist bir devleti desteklemesi ile sosyalist bir devletin dünya devrimini desteklemesinin, tek bir bütünün iki parçası olduğunu, bu bütünlüğe dayanmayan anlayışların enternasyonalizm ilkesiyle bağdaşmayacağını ifade etti.

Konferansımız, Lenin ve Stalin önderliğindeki Bolşevik Partinin, kadın özgürlük mücadelesinde, Ekim Devriminin sıçradığı ve burjuva dünyanın yüzyıl sonra bile bütünüyle ulaşamadığı düzeyi, cins ayrımsız bir toplum yönünde ilerletmede, bunun sosyalist yasallıkla teminat altına alınmış örgütsel araçlarını ve dayanaklarını geliştirmede başarılı olamadığı, Ekim devriminden sonra dünyanın değişik yerlerinde gelişen devrimlerin de bu konuda durumu değiştirecek bir atılım geliştiremedikleri görüşüne ulaştı.

Konferansımız, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, 20. yüzyılda sosyalizmin inşasına girişmiş ülkelerde kapitalizme dönüş süreçleri, biçimleri, geri dönüşün özne ya da özneleri; tek bir devletle sınırlı bir sosyalist kuruluşun zaferinin olanaklı olup olmadığı; komünizmin ilk evresi olarak sosyalist toplumun nitelikleri ve iktisadi yasaları konusunda tartışmaların yeterli olgunluğa erişmediğinde birleşti.

İşçiler, Yoldaşlar, Devrimci Yoldaşlar!

4. Konferansımızın, hem değerlendirme ve perspektifleri, hem de tartışmaların yeterli olgunluğa ulaşmadığını düşündüğü başlıklar, partimizin ideolojik-teorik gündemi olmaya devam edecek, olguya, duruma, gerçeğe sorulabilecek tüm soruların sorulması arayışı ve çabası sürdürülecektir.

Kuşkusuz, partimiz, bugün ve gelecekte, tüm bu konularda, "son soruyu" da sorduğu iddiasında olmayacak, görüşlerini, üzerinde "girilmez-çıkılmaz" levhası astığı bir odada kilitlemeye kalkmayacaktır. Hayır, MLKP, çok uzun yıllardır çözülmek üzere komünistlerin önünde bekleyen, sosyalizmin geçmişi ve geleceği gündemini ele almakta omuzlarındaki sorumluluğa uygun davranmak kadar, bütün bu konularda kolektivizmi dünya ölçeğinde varetme yönelim ve zihniyetine sınıksız bağlı kalacaktır.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Tek Yol Devrim, Yaşasın Sosyalizm!

Yaşasın Kadın Devrimi!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Yaşasın Dünya Devrimi!

7 Kasım 2019

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama
Yıl: 2019
No: 10

Bulduğumuz Her Yerde Halklarımızın Ölümsüz Evlatlarını Analım! Ölümsüzlerin Çağrısını İşçi Ve Ezilen Milyonlara Ulaştıralım!

İşçiler, Kadınlar, Gençler, Yoksullar!

Kasım ayı, faşizme, sömürgeciliğe, kapitalizme, erkek egemen sisteme ve emperyalizme karşı mücadele ederken birer tohum gibi toprağa düşmüş ölümsüzlerimizi her zamankinden daha yoğun, daha etkin, daha yaygın andığımız bir aydır. Onlardan öğrenmek ve kuvvet almak için; devrimin örgütlenmesi ve zaferi için; işçi sınıfının, insanlığı, sınıfsız, sömürsüz, cins ayrımsız ve sınırsız bir topluma taşıyacak devrimci iktidarı için, kendimize, eylemimize en güçlü soruları sorduğumuz aydır. O yüzden Kasım, tören değil, eylem ayıdır. Cesaretin ve inancın bilenme ayıdır. Yeni hedeflerle donanma ayıdır.

Kardeşler!

Ölümsüzler, insana inandılar, insanı sevdiler. Sömürülenden, ezilenden, yoksuldan, inkar edilenden, hor görülenden, adaletsizliğe kurban edilenden yana saf tuttular. İşçilerin, kadınların, kent ve köy emekçilerinin, Kürtlerin, Alevilerin, ezilen ulusal toplulukların, çocukların, engellilerin, yaşlıların, eğitim, sağlık, barınma, dinlenme hakkından mahrum edilenlerin acısı, onların acısı; özlemi, onların özlemi oldu.

Ölümsüzler, milyonların onurunu yüreklerinde taşıdılar.

Milyonların umudunun öncüsü oldular.

İşçilerin, kadınların, yoksulların, emekçilerin, ezilenlerin kurtuluşu için savaştılar.

Onlar, halkın erenleridir, ulularındır, dervişleri ve ateş taşıyıcılarıdır.

Yoldaşlar!

Ölümsüzlerimiz ki, bayraklarımızdır.

Özlediklerimizdir. Zor zamanların ışık nehirleridir.

Gözlerimizdir. En büyük tehlikeler altında kol kola yürüdüğümüz kılavuzlarımızdır.

Partimizin, devrimin, özveri çıtası, bedel ödeme çıtası en yüksek militanlarıdır.

Bu ay, onlara rapor vereceğiz.

Diyeceğiz ki:

İleri taşımak için yaşamınızı ortaya koyduğunuz devrimci savaşım ile ilişkileniş raporumdur yoldaşlar!

Yükseltmek için herşeyinizi ortaya koyduğunuz değerlerle ilişkileniş raporumdur yoldaşlar!

Canınız pahasına savunduğunuz partimizi her tür saldırı karşısında koruma göreviyle ilişkileniş raporumdur yoldaşlar!

Tutsak yoldaşlarla, gazilerimizle ve anılarınıza saygıda kusur etmemiş şehit aileleriyle ilişkileniş raporumdur yoldaşlar!

Sözlerimiz yalın olmak zorunda. Sözlerimiz net olmak zorunda. Sözlerimiz dolu bir başak olmak zorunda. Sözlerimiz yoldaş olmak zorunda.

Ve gelecek Kasım'a kadar, hangi yetersizliklerimizi aşmayı, hangi zayıflıklarımızı yenilgiye uğratmayı, hangi konularda yenilenmeyi hedeflediğimizi anlatarak bitireceğimiz raporumuzu. Bütün bunlar için, onların, o, ölümü paçavraya çevirmiş savaşçıların, gözlerinin üzerimizde olacağını, kalbimize kazıyarak ayrılacağız buluşmadan.

Kardeşler!

Ezilenlerin ve sömürülenlerin kurtuluşu için kanını dökenlerin adları, onurun ve umudun bayrağı olarak dalgalanmaya devam edecek, idealleri uğruna savaşım sürecidir.

Mustafa Suphi ve Ethem Nejat'tan Deniz'e, Mahir'e, İbrahim'e; Ermeni halkımızın sosyalist evladı Paramaz'dan Hayrabet Honca ve Nubar Ozanyan'a; Vedat Demircioğlu ve Taylan Özgür'den Niyazi Yıldızhan ve Kerim Yaman'a; Salih Bozışık'tan Sevinç Özgüder'e; Ümit Kaftancıoğlu'dan Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'e; İlker Akman'dan Yüksel Eriş'e; Recep Sarıaslan'dan Cuma Cihan'a; Seyit Konuk'tan İbrahim Ethem Coşkun'a; Tamer Arda'dan Serpil Polat'a; Cemalettin Yalçın'dan Ömer Yazgan'a; Serap Macit Kolukırık'tan Talat Türkoğlu ve Rıza Satılmış'a; Aynur Sertbudak'tan Zeki Erginbay ve Necdet Adalı'ya; Ertuğrul Karakaya'dan Necdet Erdoğan Bozkurt ve Mine Bademci'ye; İsmail Gökhan Edge'den, Yusuf Metin ve Kenan Bilgin'e; Ümit Altıntaş'tan Hatice Yürekli'ye; Osman Yaşar Yoldaşcan ve Fatih Öktülmüş'ten Lale Çolak'a; Sibel Sürücü'den Sinan Ateş'e; Niyazi Aydın'dan Sabahat Karataş ve Leyla Aracı'ya, Mehmet Demirdağ'dan Nergis Gülmez ve Sefagül Kesgin'e; Cafer Cangöz'den Cüneyt Kahraman ve Sevda Serinyel'e; Ulaş Bayraktaroğlu'ndan Yasin Aydın ve Göze Altunöz'e; Umut Özsepet'ten Fırat Çaplık'a; Özge Aydın'a; Necla Baksi'den Hüseyin Arslan'a; Mazlum Doğan'dan Diyar Xerîb ve Delal Amed'e; İrfan Çelik ve Adil Can'dan Hacer İpek Samancı ve Cennet Değirmenci'ye; Baran Serhat ve Hasan Ocak'tan Kutsiye Bozoklar ve Yeliz Erbay'a değin, emekçilerin ve ezilenlerin, özgür, onurlu ve mutlu bir hayata kavuşmaları için, toplumsal adalet, halkların ve kadınların özgürlüğü için canını feda edenler sonsuza değin yaşatılacaklardır. Onların mezarları asla sessizlikle örtülü olmayacak, o mezarlar konuşmaya, çağrıda bulunmaya, yeni kuşaklardan işçiler ve ezilenlerle buluşmaya devam edeceklerdir.

İşçiler, Kadınlar, Gençler, Sanatçılar, Yoksullar, Ezilenler, Yok Sayılanlar!

Ölümsüzler, evlatlarınız, kardeşleriniz, yoldaşlarıydı. Mahalleden, fabrikadan, okuldan, sendikadan, dernekten arkadaşlarıydı. Toplumsal adalet, insani ve özgür bir yaşam özleminizin sesi, yumruğu ve iradesiydiler. Size dünyayı cehennem edenler karşısında birer ateş topu oldular.

Onları anmak için yürütülecek çalışmalara katılın. Evlerinizde, derneklerinizde ölümsüzler için anma toplantıları düzenleyin. Ailelerini ziyaret edin. Mezarlarına çiçek götürün. Çocuklarınıza onların isimlerini verin. Onlar için şiirler yazın. Ezgiler, marşlar üretin. Onların yazılarını, kitaplarını, yaşam öykülerini okuyun. Fotoğraflarını evlerinize asın. Tanıdığınız ölümsüzleri başka insanların da tanınması için yazılar yazın. Sizde hatıra kalan fotoğraflarından, eşyalarından yoldaşlarını haberdar edin.

Ölümsüzlerin ellerinden tutun kardeşler. Onların süregiden kavgasına katılarak, o kavgaya yeni işçileri, kadınları, gençleri katarak, onur ve mutluluk kazanın, özgürleşin. Faşizmi, sömürgeciliği, erkek egemen sistemi ve kapitalizmi yerle bir etmek için emeğinizi, fedakarlığınızı, yaratıcılığınızı, cesaretinizi seferber edin.

Devrim Şehitleri Onurumuzdur!

Kavgamız Her Yerde Sürüyor Yoldaşlar!

Daima Bizimlesiniz Daima Sizinleyiz!

8 Kasım 2019

MLKP Merkez Komitesi